

Den Europæiske Unions Tidende

C 80

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

27. marts 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV Oplysninger		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Domstolen		
2010/C 80/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 63 af 13.3.2010	1
2010/C 80/02	Edsaflæggelse — nyt medlem af Domstolen	1
V Udtalelser		
RETLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2010/C 80/03	Sag C-373/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. februar 2010 — Hoesch Metals and Alloys GmbH mod Hauptzollamt Aachen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (EF-toldkodeks — artikel 24 — varernes ikke-præferenceoprindelsesstatus — bearbejdning eller forarbejdning, der begrundes vares oprindelsesstatus — siliciumblokke med oprindelse i Kina — separering, findeling og rensning af blokkene samt sigtning og sortering af siliciumkornene i forhold til deres størrelse og disses emballering i Indien — dumping — gyldigheden af forordning (EF) nr. 398/2004)	2

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 80/04	Sag C-405/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. februar 2010 — Ingeniørforeningen i Danmark, som mandatar for Bertram Holst mod Dansk Arbejdsgiverforening, som mandatar for Babcock & Wilcox Vølund ApS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Socialpolitik — information og høring af arbejdstagere — direktiv 2002/14/EF — gennemførelse af direktivet ved lov og ved kollektiv overenskomst — den kollektive overenskomsts virkning i forhold til en arbejdstager, der ikke er medlem af den faglige organisation, som er deltager i overenskomsten — artikel 7 — beskyttelse af arbejdstagerrepræsentanter — krav om en skærpet standard for beskyttelse mod afskedigelse — foreligger ikke)	2
2010/C 80/05	Sag C-523/08: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 2005/71/EF — særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	3
2010/C 80/06	Sag C-541/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. februar 2010 — Fokus Invest AG mod Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — artikel 25 i bilag I til aftalen — artikel 63 TEUF og artikel 64, stk. 1, TEUF — frie kapitalbevægelser — selskab stiftet efter en medlemsstats ret, hvis kapitalandele ejes af et selskab stiftet efter schweizisk ret — førstnævnte selskabs erhvervelse af en fast ejendom beliggende i denne medlemsstat)	4
2010/C 80/07	Sag C-14/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. februar 2010 — Hava Genc mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 6, stk. 1 — arbejdstagerbegrebet — udøvelse af en ubetydelig lønnet beskæftigelse — betingelser for fortabelse af velerhvervede rettigheder)	4
2010/C 80/08	Sag C-18/09: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — forordning (EØF) nr. 4055/86 — artikel 1 — søtransportområdet — havne af almen interesse — havneafgifter — fritagelser og nedsættelser)	5
2010/C 80/09	Sag C-88/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. februar 2010 — Graphic Procédé mod Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Beskatning — sjette momsdirektiv — kopieringsvirksomhed — begreberne »levering af goder« og »levering af tjenesteydelser« — sonderingskriterier)	5
2010/C 80/10	Sag C-185/09: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — direktiv 2006/24/EF — elektroniske kommunikationstjenester — lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	6
2010/C 80/11	Sag C-186/09: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 2004/113/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — adgang til og levering af varer og tjenesteydelser — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist med hensyn til Gibraltar)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 80/12	Sag C-259/09: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Håndtering af affald fra udvindingsindustrien — manglende gennemførelse eller manglende meddelelse af de nationale gennemførelsesforanstaltninger)	7
2010/C 80/13	Sag C-498/09 P: Appel iværksat den 3. december 2009 af Thomson Sales Europe til prøvelse af dom afsagt den 29. september 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-225/07 og 364/07, Thomson Sales Europe mod Kommissionen	7
2010/C 80/14	Sag C-519/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Wuppertal (Tyskland) den 14. december 2009 — Dieter May mod AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse	8
2010/C 80/15	Sag C-543/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 22. december 2009 — Deutsche Telekom AG mod Bundesrepublik Deutschland	8
2010/C 80/16	Sag C-546/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen Sad (øverste forvaltningsdomstol) (Bulgarien) den 23. december 2009 — Aurubis Bulgaria mod Nachalnik na Mitnitsa — Sofia	9
2010/C 80/17	Sag C-548/09 P: Appel iværksat den 23. december 2009 af Bank Melli Iran til prøvelse af dom afsagt den 14. oktober 2009 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-390/08, Bank Melli Iran mod Rådet	10
2010/C 80/18	Sag C-549/09: Sag anlagt den 23. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	11
2010/C 80/19	Sag C-552/09 P: Appel iværksat den 24. december 2009 af Ferrero SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 14. oktober 2009 i sag T-140/08 — Ferrero SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Tirol Milch reg.Gen.mbh Innsbruck	11
2010/C 80/20	Sag C-554/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 31. december 2009 — Andreas Michael Seeger mod Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart	12
2010/C 80/21	Sag C-6/10: Sag anlagt den 8. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	12
2010/C 80/22	Sag C-8/10: Sag anlagt den 8. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	13
2010/C 80/23	Sag C-11/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 8. januar 2010 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Marishipping and Transport BV	13
2010/C 80/24	Sag C-12/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. januar 2010 — LECSON Elektromobile GmbH mod Hauptzollamt Dortmund	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 80/25	Sag C-13/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 11. januar 2010 — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV mod Belgische Staat	14
2010/C 80/26	Sag C-18/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 12. januar 2010 — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. mod BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	14
2010/C 80/27	Sag C-19/10: Sag anlagt den 12. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	15
2010/C 80/28	Sag C-22/10 P: Appel iværksat den 14. januar 2010 af REWE-Zentral AG til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 11. november 2009 i sag T-150/08, REWE-Zentral AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), intervenient: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG	15
2010/C 80/29	Sag C-28/10 P: Appel iværksat den 21. december 2009 af Mehmet Salih Bayramoglu til prøvelse af kendelse afsagt den 24. september 2009 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-110/09, Mehmet Salih Bayramoglu mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	16
2010/C 80/30	Sag C-29/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel (Luxembourg) den 18. januar 2010 — Heiko Koelzsch mod État du Grand-Duché de Luxembourg	16
2010/C 80/31	Sag C-35/10: Sag anlagt den 21. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	17
2010/C 80/32	Sag C-36/10: Sag anlagt den 22. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien ...	17
2010/C 80/33	Sag C-38/10: Sag anlagt den 22. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	18
2010/C 80/34	Sag C-41/10: Sag anlagt den 25. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien ...	19
2010/C 80/35	Sag C-46/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 28. januar 2010, Viking Gas A/S mod BP Gas A/S	20
2010/C 80/36	Sag C-47/10 P: Appel iværksat den 28. januar 2010 (e-mail af 27.1.2010) af Republikken Østrig til prøvelse af dom afsagt den 18. november 2009 af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	21
2010/C 80/37	Sag C-49/10: Sag anlagt den 29. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 80/38	Sag C-73/10 P: Appel iværksat den 9. februar 2010 af Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG til prøvelse af kendelse afsagt den 30. november 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG mod Europa-Kommissionen	22

Retten

2010/C 80/39	Sag T-340/07: Rettens dom af 9. februar 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen («Voldgiftsklausul — »Content-programmet« — kontrakt vedrørende et projekt til sikring af en maksimal effektivitet af programmet og den størst mulige deltagelse af målgrupperne — misligholdelse af kontrakten — opsigelse af kontrakten»)	23
2010/C 80/40	Sag T-344/07: Rettens dom af 10. februar 2010 — O2 (Germany) mod KHIM (Homezone) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Homezone — absolutte registreringshindringer — fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009))	23
2010/C 80/41	Sag T-472/07: Rettens dom af 3. februar 2010 — Enercon mod KHIM — Hasbro (ENERCON) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ENERCON — det ældre EF-ordmærke TRANSFORMERS ENERCON — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	24
2010/C 80/42	Sag T-289/08: Rettens dom af 11. februar 2010 — Deutsche BKK mod KHIM (Deutsche BKK) (EF-varemærker — ansøgning om Deutsche BKK som EF-ordmærke — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter og mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 73 og artikel 74, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 og artikel 76, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009))	24
2010/C 80/43	Sag T-113/09: Rettens dom af 9. februar 2010 — PromoCell bioscience alive mod KHIM (SupplementPack) (EF-varemærker — ansøgning om SupplementPack som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009))	25
2010/C 80/44	Sag T-385/05 TO R: Rettens præsidents kendelse af 4. februar 2010 — Portugal mod Transnáutica og Kommissionen (Særlige rettergangsformer — toldunion — tredjemandsindsigelse — Rettens dom — begæring om udsættelse af opfyldelse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning)	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 80/45	Sag T-514/09 R: Kendelse afsagt af dommeren i sager om foreløbige forholdsregler den 5. februar 2010 — De Post mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — Fællesskabets udbudsprocedure — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed)	25
2010/C 80/46	Sag T-508/09: Sag anlagt den 22. december 2009 — Cañas mod Kommissionen	26
2010/C 80/47	Sag T-509/09: Sag anlagt den 18. december 2009 — Portugal mod Kommissionen	26
2010/C 80/48	Sag T-511/09: Sag anlagt den 21. december 2009 — Niki Luftfahrt mod Kommissionen	27
2010/C 80/49	Sag T-512/09: Sag anlagt den 21. december 2009 — Rusal Armenal mod Rådet	28
2010/C 80/50	Sag T-518/09: Sag anlagt den 23. december 2009 — Ecoceane mod EMSA	29
2010/C 80/51	Sag T-520/09: Sag anlagt den 24. december 2009 — TF1 m.fl. mod Kommissionen	30
2010/C 80/52	Sag T-525/09: Sag anlagt den 28. december 2009 — MIP Metro mod KHIM — Metronia (METRONIA)	31
2010/C 80/53	Sag T-526/09: Sag anlagt den 28. december 2009 — PAKI Logistics mod KHIM (PAKI)	31
2010/C 80/54	Sag T-529/09: Sag anlagt den 31. december 2009 — In 't Veld mod Rådet	32
2010/C 80/55	Sag T-5/10: Sag anlagt den 8. januar 2010 — Kommissionen mod Earthscan	33
2010/C 80/56	Sag T-7/10: Sag anlagt den 7. januar 2010 — Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon »Ygeia« mod KHIM	33
2010/C 80/57	Sag T-9/10: Sag anlagt den 8. januar 2010 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen	34
2010/C 80/58	Sag T-13/10: Sag anlagt den 20. januar 2010 — Goutier mod KHIM — Rauch (ARANTAX)	35
2010/C 80/59	Sag T-14/10: Sag anlagt den 18. januar 2010 — CheckMobile mod KHIM (carcheck)	35
2010/C 80/60	Sag T-17/10: Sag anlagt den 19. januar 2010 — Steinberg mod Kommissionen	36
2010/C 80/61	Sag T-23/10: Sag anlagt den 27. januar 2010 — Arkema France mod Kommissionen	37

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DOMSTOLEN

(2010/C 80/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

EUT C 63 af 13.3.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 51 af 27.2.2010

EUT C 37 af 13.2.2010

EUT C 24 af 30.1.2010

EUT C 11 af 16.1.2010

EUT C 312 af 19.12.2009

EUT C 297 af 5.12.2009

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Edsaflæggelse — nyt medlem af Domstolen

(2010/C 80/02)

Efter at Pedro Cruz Villalón ved afgørelse truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 30. november 2009 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til generaladvokat ved De Europæiske Fællesskabers Domstol for perioden fra den 30. november 2009 til den 6. oktober 2015, har han den 14. december 2009 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 14 af 20.1.2010, s. 12.

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. februar 2010 — Hoesch Metals and Alloys GmbH mod Hauptzollamt Aachen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-373/08) ⁽¹⁾

(EF-toldkodeks — artikel 24 — varernes ikke-præferenceoprindelsesstatus — bearbejdning eller forarbejdning, der begrunder varens oprindelsesstatus — siliciumblokke med oprindelse i Kina — separering, findeling og rensning af blokkene samt sigtning og sortering af siliciumkornene i forhold til deres størrelse og disses emballering i Indien — dumping — gyldigheden af forordning (EF) nr. 398/2004)

(2010/C 80/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hoesch Metals and Alloys GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Aachen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 398/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 66, s. 15) — begrebet »væsentlig bearbejdning eller forarbejdning«, der begrunder varens oprindelsesstatus — rensning og findeling af siliciumblokke med oprindelse i Kina samt sigtning, sortering og emballering af de herved fremkomne siliciumkorn

Konklusion

- 1) En separering, rensning og findeling af siliciumblokke og efterfølgende sigtning, sortering og emballering af de ved findelingen fremkomne siliciumkorn, som omhandlet i hovedsagen, udgør ikke en bearbejdning eller forarbejdning, der begrunder varens oprindelsesstatus i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.
- 2) Gennemgangen af det andet spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt, har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 398/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. februar 2010 — Ingeniørforeningen i Danmark, som mandatar for Bertram Holst mod Dansk Arbejdsgiverforening, som mandatar for Babcock & Wilcox Vølund ApS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-405/08) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — information og høring af arbejdstagere — direktiv 2002/14/EF — gennemførelse af direktivet ved lov og ved kollektiv overenskomst — den kollektive overenskomsts virkning i forhold til en arbejdstager, der ikke er medlem af den faglige organisation, som er deltager i overenskomsten — artikel 7 — beskyttelse af arbejdstagerrepræsentanter — krav om en skærpet standard for beskyttelse mod afskedigelse — foreligger ikke)

(2010/C 80/04)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ingeniørforeningen i Danmark, som mandatar for Bertram Holst

Sagsøgt: Dansk Arbejdsgiverforening, som mandatar for Babcock & Wilcox Vølund ApS

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vestre Landsret — fortolkning af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 80, s. 29) — gennemførelse af direktiv ved en kollektiv overenskomst — en kollektiv overenskomsts virkninger i forhold til en arbejdstager, der ikke er medlem af den fagforening, som har indgået overenskomsten — gennemførelseslov, som for de arbejdstagergrupper, der ikke er omfattet af overenskomsten, ikke indeholder en øget beskyttelse mod afskedigelse i forhold til den allerede eksisterende beskyttelse

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en overenskomst-mæssig gennemførelse af direktivet, som indebærer, at en gruppe af arbejdstagere omfattes af den pågældende kollektive overenskomst, selv når denne gruppe af arbejdstagere ikke er medlem af den faglige organisation, som er deltager i overenskomsten, og når denne organisation ikke repræsenterer deres faggruppe, for så vidt som den kollektive overenskomst kan garantere de arbejdstagere, som er omfattet heraf, en effektiv beskyttelse af de rettigheder, som dette direktiv tildeler dem.
- 2) Artikel 7 i direktiv 2002/14 skal fortolkes således, at der ikke skal gælde en skærpet standard for beskyttelse mod afskedigelse for arbejdstagerrepræsentanter. Dog skal en gennemførelsesforanstaltning, det være sig en lov eller en kollektiv overenskomst, respektere den i nævnte artikel 7 forudsatte minimumsbeskyttelse.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-523/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2005/71/EF — særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2010/C 80/05)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande og M.-A. Rabanal Suárez, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved B. Plaza Cruz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning (EUT L 289, s. 15)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. februar 2010 — Fokus Invest AG mod Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-541/08) ⁽¹⁾

(Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — artikel 25 i bilag I til aftalen — artikel 63 TEUF og artikel 64, stk. 1, TEUF — frie kapitalbevægelser — selskab stiftet efter en medlemsstats ret, hvis kapitalandele ejes af et selskab stiftet efter schweizisk ret — førstnævnte selskabs erhvervelse af en fast ejendom beliggende i denne medlemsstat)

(2010/C 80/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fokus Invest AG

Sagsøgt: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 57, stk. 1, i EF-traktaten såvel som artikel 25 i bilag I til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999 (EFT L 114, s. 6) — spørgsmålet, om ligebehandlingsprincippet finder anvendelse på juridiske personer — national lovgivning, der indfører en ordning med forudgående godkendelse af udlændinges erhvervelse af fast ejendom — et nationalt selskabs erhvervelse af fast ejendom, idet dette selskab er 100 % ejet af schweiziske selskaber

Konklusion

1) Artikel 25 i bilag I til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999, skal fortolkes således, at lige-

stillingen med indenlandske statsborgere for så vidt angår erhvervelse af fast ejendom udelukkende gælder for fysiske personer.

2) Artikel 64, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at bestemmelserne i Wiens delstatslov af 3. marts 1998 om udlændinges erhvervelse af fast ejendom (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz), hvorefter udenlandske statsborgere i denne lovs forstand for at erhverve fast ejendom beliggende i delstaten Wien skal indhente en godkendelse eller fremlægge en attest, der bekræfter, at betingelserne i samme lov for at opnå fritagelse for godkendelsespligten er opfyldt, udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser, som er tilladt i forhold til tredjelandet Det Schweiziske Forbund.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. februar 2010 — Hava Genc mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-14/09) ⁽¹⁾

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 6, stk. 1 — arbejdstagerbegrebet — udøvelse af en ubetydelig lønnet beskæftigelse — betingelser for fortabelse af velerhvervede rettigheder)

(2010/C 80/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hava Genc

Sagsøgt: Land Berlin

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Berlin — fortolkning af artikel 6, stk. 1, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 — opholdsret i værtsmedlemsstaten for en tyrkisk statsborger, hvis indrejse i denne medlemsstat var begrundet i et formål, som i mellemtiden er bortfaldet, og som alene udøver en ubetydelig beskæftigelse med en ugentlig arbejdstid på 5,5 timer — mindstekrav til et ansættelsesforhold, for at det kan anses for »lovlig beskæftigelse« som omhandlet i afgørelse nr. 1/80

Konklusion

- 1) En person, som befinder sig i en situation som den, sagsøgeren i hovedsagen befinder sig i, er arbejdstager som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen vedtaget af associeringsrådet oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, forudsat at den omhandlede beskæftigelse er af reel og faktisk karakter. Det tilkommer den forelæggende ret at foretage den nødvendige efterprøvelse af de faktiske omstændigheder med henblik på at vurdere, om dette er tilfældet i den sag, som er blevet indbragt for den.
- 2) En tyrkisk arbejdstager som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 kan påberåbe sig den ret til fri bevægelighed, som han har i henhold til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, selv når formålet med opholdet ved indrejsen i værtsmedlemsstaten er bortfaldet. Så snart en sådan arbejdstager opfylder de betingelser, som er fastsat i artikel 6, stk. 1, kan hans opholdsret i værtsmedlemsstaten ikke underkastes yderligere betingelser, som vedrører tilstedeværelsen af hensyn, som vil kunne begrunde opholdet, eller som vedrører arten af beskæftigelsen.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-18/09) (¹)

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — forordning (EØF) nr. 4055/86 — artikel 1 — søtransportområdet — havne af almen interesse — havneafgifter — fritagelser og nedsættelser)

(2010/C 80/08)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Simonsson og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved B. Plaza Cruz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet mellem medlemsstater og medlemsstater og tredjelande (EFT L 378, s. 1) — havne af almen interesse — havneafgifts-nedsættelser og -fritagelser

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtigelser i henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet mellem medlemsstater og medlemsstater og tredjelande, idet det har opretholdt artikel 24, stk. 5, og artikel 27, stk. 1, 2, og 4, i lov 48/2003 af 26. november 2003 om den økonomiske ordening for havne af almen interesse samt tjenesteydelser leveret i sådanne havne, som fastsætter en ordening med nedsættelse af, henholdsvis fritagelse for havneafgifter.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. februar 2010 — Graphic Procédé mod Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-88/09) (¹)

(Beskatning — sjette momsdirektiv — kopieringsvirksomhed — begreberne »levering af goder« og »levering af tjenesteydelser« — sonderingskriterier)

(2010/C 80/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Graphic Procédé

Sagsøgt: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 2, stk. 1, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — kopiering — spørgsmålet om, hvilke kriterier der skal tages hensyn til ved sondringen mellem en levering af goder og en levering af tjenesteydelser i sjette direktivs forstand

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at kopieringsvirksomheden opfylder de egenskaber, som kendetegner en levering af goder, for så vidt som den blot er begrænset til kopiering af dokumenter på hjælpemidler, idet beføjelsen til at råde over disse er overført fra kopivirksomheden til kunden, som har bestilt kopierne af originaldokumentet. En sådan virksomhed må imidlertid kvalificeres som »tjenesteydelser« som omhandlet i sjette direktivs artikel 6, stk. 1, når den ledsages af supplerende tjenesteydelser, som, henset til deres betydning for modtageren, den tid, som skal bruges på udførelsen af disse ydelser, den behandling af originaldokumenter, som kræves, og den andel af de samlede omkostninger, som disse tjenesteydelser repræsenterer, har en fremherskende karakter i forhold til leveringen af goder, således at de udgør et mål i sig selv for modtageren af disse tjenesteydelser.

(¹) EUT C 113 af 16.5.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-185/09) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2006/24/EF — elektroniske kommunikationstjenester — lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2010/C 80/10)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Balta og U. Jonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved A. Falk og A. Engman, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105, s. 54)

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-186/09) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2004/113/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — adgang til og levering af varer og tjenesteydelser — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist med hensyn til Gibraltar)

(2010/C 80/11)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. van Beek og P. Van den Wyngaert, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373, s. 37)

Konklusion

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. februar 2010 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-259/09) (¹)

(Håndtering af affald fra udvindingsindustrien — manglende gennemførelse eller manglende meddelelse af de nationale gennemførelsesforanstaltninger)

(2010/C 80/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Margheli og P. Van den Wyngaert, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Ossowski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af

15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 102, s. 15)

Konklusion

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 220 af 12.9.2009.

Appel iværksat den 3. december 2009 af Thomson Sales Europe til prøvelse af dom afsagt den 29. september 2009 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-225/07 og 364/07, Thomson Sales Europe mod Kommissionen

(Sag C-498/09 P)

(2010/C 80/13)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Thomson Sales Europe (ved avocats F. Goguel og F. Foucault)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 29. september 2009 ophæves.

— Europa-Kommissionens beslutning REM nr. 03/05 af 7. maj 2007 annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har navnlig fremført tre anbringender til støtte for appellen.

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke har overholdt de kompetenceregler, som er fastsat i artikel 225 EF, idet den har afsagt en materiel afgørelse om appellants påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 20. juli 2007, som ikke bekræfter, at appellanten har ret til fritagelse for efteropkrævning af importafgifter for indførsel af farvefjernsynsmodtagere fremstillet i Thailand, selv om den tidligere har fastslået, at denne påstand måtte afvises med den begrundelse, at den omhandlede skrivelse ikke kan afføde retsvirkninger.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat retten til forsvar og begået en åbenbar fejl ved den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder, idet den dels har afslået appellants anmodning om, at parterne stilles samtlige beviser til rådighed, dels har fastslået, at Thomson har gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed for så vidt som det som erfaren erhvervsdrivende burde have anmodet Kommissionen om præcise oplysninger med hensyn til muligheden for fortsat at kunne angive farvefjernsyn fremstillet i Thailand som havende oprindelse i Thailand efter at være begyndt at få leveret billedrør fra Korea og Malaysia.

Med det tredje anbringende, som omfatter to led, har Thomson gjort gældende, at Retten har tilsidesat toldkodeksens artikel 239 ⁽¹⁾ vedrørende muligheden for en hel eller delvis godtgørelse af betalte import- eller eksportafgifter eller for fritagelse for en del af toldskylden. Appellanten har for det første gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl for så vidt som den har afvist stævningen alene ud fra en undersøgelse af betingelsen, hvorefter der ikke må foreligge urigtigheder eller forsømmelighed, inden først at undersøge betingelsen om, at der foreligger en særlig situation.

For det andet har Retten begået en fejl ved den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder og dermed begået en retlig fejl, idet den har anset betingelserne for fritagelse i toldkodeksens artikel 239 for ikke at være opfyldt. Det er appellants opfattelse, at appellanten opfylder kravene i denne bestemmelse, eftersom de omstændigheder, som gør sig gældende i den foreliggende sag, udgør en særlig situation, for så vidt som Kommissionen har ændret praksis med hensyn til fortolkningen af de relevante bestemmelser uden i tilstrækkelig grad at have underrettet de erhvervsdrivende herom.

Thomson har desuden anført, at det ikke var i tvivl med hensyn til lovligheden af dets transaktioner, idet det var overbevist om, at kun en antidumping-told, som i praksis blev fastsat efter aftale med Kommissionen, skulle anvendes på hele dets produktion. Det kan derfor ikke anses for at have udvist forsømmelighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Arbeitsgericht Wuppertal (Tyskland) den 14. december
2009 — Dieter May mod AOK Rheinland/Hamburg —
Die Gesundheitskasse**

(Sag C-519/09)

(2010/C 80/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Wuppertal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dieter May

Sagsøgt: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Præjudicielt spørgsmål

Omfatter begrebet »arbejdstager« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 2003/88/EF (= artikel 7 i direktiv 93/104/EF) ⁽¹⁾, også en ansat i henhold til en tjenesteordning (Dienstordnungsangestellter) i et offentligt organ, hvis autonome vedtægter, som er fastsat med hjemmel i forbundsretten (RVO's § 351), for så vidt angår de tjenesteordningsansattes krav på ferie indeholder en henvisning til de for tjenestemænd gældende regler (her § 101 i Landesbeamtesgesetz NW sammenholdt med Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein-Westfalen)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 22. december
2009 — Deutsche Telekom AG mod Bundesrepublik
Deutschland**

(Sag C-543/09)

(2010/C 80/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Telekom AG

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Adciterede: GoYellow GmbH og Telix AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 25, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaterne kan forpligte en virksomhed, der tildeler abonnenter telefonnumre, at stille oplysninger fra abonnenter, som denne virksomhed ikke selv har tildelt telefonnumre, til rådighed som led i udbuddet af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser, for så vidt som virksomheden er i besiddelse af disse oplysninger?

Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende:

2) Skal artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽²⁾ da fortolkes således, at den nationale lovgivers pålæggelse af den førnævnte pligt er betinget af, at den anden telefonitjenesteudbyder eller dennes abonnent giver samtykke til videregivelse af disse oplysninger eller i det mindste ikke gør indsigelse herimod?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 201, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen Sad (øverste forvaltningsdomstol) (Bulgarien) den 23. december 2009 — Aurubis Bulgaria mod Nachalnik na Mitnitsa — Sofia)

(Sag C-546/09)

(2010/C 80/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen Sad (øverste forvaltningsdomstol)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aurubis Bulgaria AD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia (lederen af toldkontoret i Sofia)

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 232, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾ fortolkes således af de nationale domstole, at toldmyndighederne alene kan opkræve morarenter af yderligere toldskyld vedrørende den periode, der følger efter bogføring af toldskylden, underretning af toldskyldneren og udløbet af den frist, der er blevet fastsat af toldmyndighederne i henhold til forordningens artikel 222, stk. 1, litra a), for betaling af den yderligere toldskyld?

2) Skal artikel 214, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks i mangel af tilsvarende bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾ fortolkes således, at de nationale myndigheder ikke må opkræve udligningsrenter for perioden mellem tidspunktet for den oprindelige toldangivelse og tidspunktet for den efterfølgende bogføring af toldskylden?

3) Såfremt der ikke findes nationale retsfor skrifter, der i tilfælde af efterfølgende bogføring af toldskyld udtrykkeligt foreskriver en forhøjelse af tolden eller en anden national sanktion, der beløbsmæssigt svarer til den morarente, der ville være blevet opkrævet for perioden mellem toldskyldens opståen og den efterfølgende bogføring, skal bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks og forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser da fortolkes således, at fællesskabsretten ikke tillader de nationale domstole at foretage en sådan forhøjelse eller at pålægge en sådan sanktion?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 1.

Appel iværksat den 23. december 2009 af Bank Melli Iran til prøvelse af dom afsagt den 14. oktober 2009 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-390/08, Bank Melli Iran mod Rådet

(Sag C-548/09 P)

(2010/C 80/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bank Melli Iran (ved avocate L. Defalque)

De andre parter i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 14. oktober 2009 i sag T-390/08, Bank Melli Iran mod Rådet, og forkyndt for appellanten den 15. oktober 2009 ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de påstande, der nedlægges for Retten.
- De appelindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført tre principale anbringender og tre subsidiære anbringender.

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har anset pligten til at foretage en individuel underretning i artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 423/2007⁽¹⁾ for en væsentlig formalitet, hvis manglende overholdelse medfører, at retsaken skal annulleres. Meddelelsen om afgørelsen om indefrysning af midler, som blev givet til appellants franske filial i Paris af det franske banktilsyn, men ikke af Rådet, opfylder således ikke de krav til underretning, som er fastsat i forordningen, og udgør en tilsidesættelse af en af Fællesskabets ufravigelige retsforrifter.

Med det andet anbringende har appellanten anført, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af retsgrundlaget for forordning nr. 423/2007. Ved at acceptere, at den nævnte forordning og den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget med kvalificeret flertal alene på grundlag af artikel 60 og 301 EF, har Retten tilsidesat væsentlige formkrav i traktaten. Eftersom denne forordning og denne afgørelse nemlig vedrører enheder, som er involveret i, har direkte tilknytning til eller yder støtte til den nukleare spredning, ligger disse tekster uden for anvendelsesområdet for artikel 60 og 301 EF; der burde ligeledes være henvist til artikel 308 EF, som kræver enstemmighed.

Med det tredje anbringende har Bank Melli Iran gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af begreberne retten til forsvar og princippet om en effektiv retsbeskyttelse, idet den har anset sig for at være i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en prøvelse uden fra Rådet at have modtaget nogen former for beviser, som støtter begrundelsen for den anfægtede afgørelse, hverken før eller efter sagens anlæg.

Subsidiært har appellanten for det første foreholdt Retten at have begået en retlig fejl og foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den har fundet, at Rådet i medfør af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 423/2007 råder over en selvstændig skønsbeføjelse, mens det besidder en kompetence, som er bundet til FN's Sikkerhedsråds vedtagelse af restriktive foranstaltninger.

Appellanten har for det andet anført, at Retten har foretaget en urigtig retlig vurdering vedrørende appellants ejendomsret, idet den har fastslået, at vigtigheden af de mål, som forfølges med de anfægtede bestemmelser, og som består i at bevare fred og sikkerhed på verdensplan retmæssigt kan medføre begrænsning af grundlæggende rettigheder, herunder ejendomsretten og retten til at udøve økonomisk virksomhed.

Endelig hævder appellanten, at Retten har foretaget en klart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder ved at opføre appellants navn på listen over enheder, hvis midler skal indefrys, for så vidt som appellanten ikke har bidraget til det iranske atomprogram og ikke har direkte tilknytning til enheder, der har bidraget hertil.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19.4.2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 103, s. 1).

Sag anlagt den 23. december 2009 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-549/09)

(2010/C 80/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 4 og 5 i Kommissionens beslutning af 14. juli 2004 om støtteforanstaltninger, som Frankrig har iværksat til fordel for akvakulturbrugere og fiskere ⁽¹⁾, idet den ikke har gennemført beslutningen ved fra støttemodtagere at tilbagesøge den støtte, der ved nævnte beslutnings artikel 2 og 3 var erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, og idet den ikke har underrettet Kommissionen om de vedtagne foranstaltninger for at efterkomme den.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med sit søgsmål foreholdt Den Franske Republik, at den endnu ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for »omgående« at tilbagesøge den støtte, der var erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, fra støttemodtagerne eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om disse.

Frankrig skulle nemlig inden for to måneder efter meddelelsen af beslutningen underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der var truffet for at efterkomme denne. Der er forløbet mere end fem år, siden de franske myndigheder modtog nævnte beslutning, uden at der er sket en tilbagebetaling af den tildelte støtte.

Sagsøgeren har endvidere bemærket, at det følger af fast retspraksis, at den eneste årsag, en medlemsstat kan påberåbe sig mod et traktatbrudssøgsmål indgivet af Kommissionen i

henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, vedrører en absolut umulighed for gennemførelse. De franske myndigheder har imidlertid aldrig påberåbt sig usædvanlige eller uforudsigelige vanskeligheder, der gør gennemførelsen af beslutningen umulig. De har udelukkende anført, at de ville træffe de relevante tilbagesøgningsforanstaltninger sammen med en anden sag om tilbagesøgning af en anden uforenelig støtte.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2005/239/EF af 14.7.2004 om støtteforanstaltninger, som Frankrig har iværksat til fordel for akvakulturbrugere og fiskere (EUT 2005 L 74, s. 49).

Appel iværksat den 24. december 2009 af Ferrero SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 14. oktober 2009 i sag T-140/08 — Ferrero SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

(Sag C-552/09 P)

(2010/C 80/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ferrero SpA (ved avvocato F. Jacobacci, advocaten C. Gielen og H.M.H. Speyart)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Den appellerede dom ophæves.

— Ferreros påstand om annullation af den anfægtede afgørelse tages til følge; subsidiært hjemvises sagen til fornyet behandling ved Retten.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære dets egne omkostninger og at betale de omkostninger, som Ferrero har afholdt i forbindelse med både sagen i første instans og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført følgende grunde til støtte for en ophævelse af den appellerede dom:

- De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans har tilsidesat ordningen i artikel 8 i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ ved kun at foretage en enkelt vurdering af de faktiske omstændigheder med hensyn til lighed af betydning i forhold til både artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, selv om disse bestemmelsers kriterier har helt forskelligt indhold.
- Retten begik en retlig fejl ved ikke at anse det for nødvendigt at tage det ældre varemærkes renommé i betragtning ved sin vurdering af, at betingelserne for anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, ikke var opfyldt.
- Retten har gjort sig skyldig i urigtig retsanvendelse eller har fordrejet de faktiske omstændigheder, som blev fremlagt for den, ved fejlagtigt at anvende ugrundede og ikke logisk forklarede regler om bevisførelse ved lighedsvurderingen.
- Retten undlod fejlagtigt at tage tilstrækkeligt hensyn til, at det ældre varemærke består af ordmærker, mens det anfægtede varemærke er et figurmærke.
- Retten undlod fejlagtigt at tage tilstrækkeligt hensyn til, at der er tale om en familie af varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 31. december 2009 — Andreas Michael Seeger mod Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Sag C-554/09)

(2010/C 80/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andreas Michael Seeger

Sagsøgt: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Præjudicielt spørgsmål

Kan begrebet »materiel« i artikel 13, stk. 1, litra d), andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at det også kan omfatte emballeringsmateriel såsom tomme drikkeflasker (tom emballage), som transporteres af en vin- og drikkevareforhandler, der driver en forretning og én gang om ugen leverer varer til sine kunder og i den forbindelse indsamler tom emballage for at kunne tage den med til sin grossist?

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 1.

Sag anlagt den 8. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-6/10)

(2010/C 80/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og L. de Schieter de Lophem, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/46/EF udløb den 5. september 2008. På tidspunktet for denne sags anlæggelse havde sagsøgte imidlertid endnu ikke truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke underrettet Kommissionen herom.

(¹) EUT L 224, s. 1.

Sag anlagt den 8. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-8/10)

(2010/C 80/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og L. de Schieter de Lophem, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringssselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/46/EF udløb den 5. september 2008. På tidspunktet for denne sags anlæggelse havde sagsøgte imidlertid endnu ikke truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke underrettet Kommissionen herom.

(¹) EUT L 224, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 8. januar 2010 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Marishipping and Transport BV

(Sag C-11/10)

(2010/C 80/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: Marishipping and Transport BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er toldfritagelsen for farmaceutiske stoffer fastsat i I. del, afsnit II, punkt C, nr. i), i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 (¹) af 23. juli 1987, sammenholdt med den i del III (bilagene), afsnit II, i bilag 3 optagne liste over farmaceutiske stoffer, begrænset til det nævnte (kemiske) stof i ren form?
- 2) Såfremt det nævnte farmaceutiske stof må tilføres andre stoffer, hvilke begrænsninger skal da finde anvendelse?

(¹) Forordning om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. januar 2010 — LECSON Elektromobile GmbH mod Hauptzollamt Dortmund

(Sag C-12/10)

(2010/C 80/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LECSON Elektromobile GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Dortmund

Præjudicielt spørgsmål

Er den i forelæggelseskendelsen nærmere beskrevne el-bil omfattet af pos. 8713 eller pos. 8703 i den kombinerede nomenklatur, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT L 327, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 11. januar 2010 — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV mod Belgische Staat

(Sag C-13/10)

(2010/C 80/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er fællesskabsretten, særligt princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere EF-traktatens artikel 49), til hinder for en regel som den, der er indeholdt i artikel 1 og artikel 1a i Koninklijk Besluit nr. 20 af 20. juli 1970, hvorefter den reducerede momssats for bygge- og anlægsarbejder kun finder anvendelse, når tjenesteyderen i medfør af artikel 400 og 401 i indkomstskatteloven af 1992 er registreret som entreprenør i Belgien?
- 2) Er fællesskabsretten, særligt princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere EF-traktatens artikel 49), til hinder for en regel som den, der er indeholdt i artikel 400 og 401 i indkomstskatteloven af 1992 og Koninklijk Besluit vom 26. december 1998, hvorefter registreringen som entreprenør i Belgien gælder ubegrænset og på samme måde for belgiske tjenesteydere og for tjenesteydere med hjemsted i et andet land i Den Europæiske Union?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 12. januar 2010 — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. mod BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Sag C-18/10)

(2010/C 80/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrargenossenschaft Münchehofe e.G.

Sagsøgt: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Strider Flächenerwerbsverordnung § 5, stk. 1, andet og tredje punktum, i den indtil den 11. juli 2009 gældende affattelse, der er udstedt til gennemførelse af *Ausgleichsleistungsgesetz* § 4, stk. 3, nr. 1), mod EF-traktatens artikel 87?

ikke har modtaget oplysninger fra Den Italienske Republik, som kan fastslå, at disse foranstaltninger rent faktisk er blevet vedtaget.

⁽¹⁾ EUT L 47, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2005 L 22, s. 1.

Sag anlagt den 12. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-19/10)

(2010/C 80/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver og S. Mortoni, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser vedrørende gennemførelsen via nationale foranstaltninger af artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikapækursorer ⁽¹⁾, da den ikke har meddelt disse foranstaltninger til Kommissionen i henhold til forordningens artikel 16; ligesom Den Italienske Republik ikke har vedtaget nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 111/2005 af 22. december 2004 om regler for overvågning af handel med narkotikapækursorer mellem Fællesskabet og tredje-lande ⁽²⁾.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Forordning nr. 273/2004 trådte i kraft den 18. august 2005; forordning nr. 111/2005 trådte i kraft den 15. februar 2005 og fandt anvendelse fra den 18. august 2005. Ifølge Kommissionen ses Den Italienske Republik ikke at have vedtaget de krævede nødvendige foranstaltninger, og dermed har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 273/2004 og forordning nr. 111/2005, da Kommissionen ikke har modtaget meddelelse om de bestemmelser, Italien var forpligtet til at vedtage i henhold til artikel 12 i forordning nr. 273/2004 og til artikel 31 i forordning nr. 111/2005, og da den i hvert fald

Appel iværksat den 14. januar 2010 af REWE-Zentral AG til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 11. november 2009 i sag T-150/08, REWE-Zentral AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), intervenient: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Sag C-22/10 P)

(2010/C 80/28)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: REWE-Zentral AG (ved Rechtsanwälte M. Kinkeldey og A. Bognár)

De andre parter i appellsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Den appellerede dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. november 2009 ophæves.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale omkostningerne både i sagen for Retten og i sagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Retten i Første Instans' dom, hvorved Harmoniseringskontoret blev frifundet i en sag, hvori appellanten havde nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. februar 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1484/2006-4) vedrørende afslag på ansøgningen om registrering af ordmærket CLINA. Med denne dom stadfæstede Retten appellkammerets afgørelse om, at der forelå risiko for forveksling med det ældre EF-ordmærke CLINAIR.

Som appellanbringende gøres det gældende, at artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (herefter »varemærkeforordningen«) er blevet tilsidesat.

Ved bedømmelsen af risikoen for forveksling mener appellanten, at Retten retligt fejlagtigt ikke har foretaget nogen samlet helhedsvurdering af alle relevante faktorer. Ved fejlagtigt at lægge til grund, at der mellem de omtvistede tegn forelå en høj grad af fonetisk og visuel lighed, nåede Retten frem til, at denne lighed ikke kunne udignes af de foreliggende begrebsmæssige forskelle, hvad på tilsvarende vis også var udtryk for en retlig fejl. Desuden vurderede Retten ikke det ældre varemærkes svage særpræg på en retlig tilfredsstillende måde. Retten har således anvendt varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), forkert og har dermed tilsidesat fællesskabsretten.

Navnlig tog Retten heller ikke tilstrækkeligt hensyn til den omstændighed, at tegnene CLINAIR og CLINA, der skulle sammenlignes, havde væsentlige fonetiske og visuelle forskelle, som der ud fra en retlig betragtning skulle tages hensyn til, eller til den omstændighed, at det ældre varemærke CLINAIR havde en særlig indholdsmæssig betydning, som der tilsvarende ud fra en retlig betragtning skulle tages hensyn til, og som det yngre varemærke helt og holdent manglede. Retten tog heller ikke hensyn til, at bestanddelen »CLIN« har et åbenbart svagt særpræg og dermed ikke ud fra en retlig betragtning kan give helhedsindtrykket af varemærket CLINAIR noget nævneværdigt særpræg. På dette grundlag er denne bestanddel, der er den eneste identiske bestanddel, heller ikke ud fra en retlig betragtning tilstrækkelig til at begrunde en risiko for forveksling i henhold til varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), navnlig eftersom de foreliggende fonetiske, visuelle og begrebsmæssige forskelle ikke er uvæsentlige.

Appel iværksat den 21. december 2009 af Mehmet Salih Bayramoglu til prøvelse af kendelse afsagt den 24. september 2009 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-110/09, Mehmet Salih Bayramoglu mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-28/10 P)

(2010/C 80/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mehmet Salih Bayramoglu (ved A. Riza, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rådets afgørelse 2004/511/EF⁽¹⁾ annulleres, idet den er baseret på en retsstridig undladelse ved ikke at sikre, at det tyrkisk-cypriotiske folk kunne deltage i valget til Europa-Parlamentet, hvilket var i strid med EF-traktatens artikel 189, sammenholdt med artikel 5 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union.
- Det fastslås, at de seks medlemmer af Europa-Parlamentet, der blev anmeldt af Republikken Cypern efter den 6. juni 2009 i henhold til den gældende valglovgivning, ikke repræsenterer det tyrkisk-cypriotiske folk som påkrævet i loven.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans fejlagtigt fandt, at sagen var anlagt for sent. Til støtte herfor har appellanten anført, at den af Retten anvendte praksis ikke omhandlede en undladelse af at sikre et helt folk deres grundlæggende ret til at deltage i valg, samt at den ikke vedrørte en beslutning hvis retlige forudsætning var en undladelse af at udarbejde valglovgivning, men i stedet udskød retten til at afholde sådanne valg.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at det ikke er korrekt, at han ikke påberåbte sig en undskyldelig fejl eller force majeure, da han indleverede stævningen.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2004/511/EF af 10.6.2004 om det cypriotiske folks repræsentation i Europa-Parlamentet i tilfælde af en løsning på Cypern-problemet (EUT L 211, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel (Luxembourg) den 18. januar 2010 — Heiko Koelzsch mod État du Grand-Duché de Luxembourg

(Sag C-29/10)

(2010/C 80/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heiko Koelzsch

Sagsøgt: État du Grand-Duché de Luxembourg

Præjudicielt spørgsmål

Skal den lovvalgsregel, der er defineret i artikel 6, stk. 2, litra a), i Romkonventionen af 19. juni 1980 om, hvilken lov der finder anvendelse på kontraktlige forpligtelser ⁽¹⁾, hvori er anført, at en arbejdsaftale er undergivet loven i det land, hvor arbejdstageren, ved opfyldelsen af aftalen, sædvanligvis udfører sit arbejde, fortolkes således, at såfremt arbejdstageren udfører arbejdet i flere lande, men systematisk vender tilbage til et af dem, skal dette land anses for at være det, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde?

⁽¹⁾ Romkonventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, åbnet for undertegning i Rom den 19.6.1980 (EFT L 266, s. 1).

Sag anlagt den 21. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-35/10)

(2010/C 80/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marghélis og J. Sénéchal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/21/EF udløb den 30. april 2008. På datoen for anlæggelsen af nærværende sag havde sagsøgte ikke vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke underrettet Kommissionen herom

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 15.

Sag anlagt den 22. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-36/10)

(2010/C 80/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Sipos og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 ⁽²⁾, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre direktivets artikel 12, stk. 1, andet afsnit, korrekt.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål gør Europa-Kommissionen gældende, at sagsøgte ikke har gennemført artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 96/82/EF i hovedstadsregionen Bruxelles. Med henblik på at forebygge større uheld og for at begrænse konsekvenserne af sådanne uheld, indeholder denne bestemmelse en forpligtelse for medlemsstaterne til at sørge for, at der i deres fysiske planlægning tages hensyn til behovet for på langt sigt at opretholde passende afstand mellem på den ene side virksomheder omfattet af dette direktiv, og på den anden side områder såsom boligområder, offentlige bygninger og områder, eller rekreative områder, som omhandlet i direktivets artikel 12. Det fremgår

imidlertid af en analyse af de bestemmelser, som myndighederne i Bruxelles har fremsendt, at bestemmelserne udelukkende omhandler proceduren for tildeling af bygge- og udstyknings-tilladelser, hvilket nødvendigvis er en senere etape end udarbejdelsen af politikken for den fysiske planlægning. De regionale foranstaltninger er således ufuldstændige, idet de ikke omfatter hele proceduren vedrørende planlægningens definition og gennemførelse.

(¹) EFT 1997 L 10, s. 13.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16.12.2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (EUT L 345, s. 97).

Sag anlagt den 22. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-38/10)

(2010/C 80/33)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og G. Braga da Cruz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den har vedtaget og opretholdt retsforskrifter — indeholdt i artikel 76A, 76B og 76C i Código do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Colectivas (den portugisiske lov om selskabsskat, herefter »CIRC«) — hvorefter det i situationer, hvor et selskabs hjemsted og faktiske ledelse flyttes til en anden medlemsstat, hvor et fast driftssted i Portugal ophører med sine aktiviteter eller hvor dets aktiver i Portugal overføres til en anden medlemsstat, bestemmes, at

— beskatningsgrundlaget i det skatteår, hvor de nævnte situationer finder sted, skal omfatte alle urealiserede værdistigninger af de pågældende aktiver, mens urealise-

rede værdistigninger som følge af rent nationale transaktioner ikke skal medregnes i beskatningsgrundlaget

— selskabsdeltagerne i et selskab, der flytter sit hjemsted og faktiske ledelse til udlandet, pålægges en skat på grundlag af forskellen mellem værdien af selskabets nettoaktiver (beregnet på overførselsdagen og til markedspris) og købsprisen for de pågældende aktier eller kapitalandele.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen finder, at de nævnte artikler i CIRC kan udgøre en hindring for etableringsfriheden, som er forankret i artikel 49 TEUF.

I henhold til den nævnte portugisiske lovgivning beskattes urealiserede værdistigninger kun, når et selskab flytter sit hjemsted og sin faktiske ledelse til udlandet, eller når det overfører enkelte formueværdier til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, mens tilsvarende flytninger af hjemstedet inden for det portugisiske område eller overførsler af aktiver fra hovedvirksomheden til en filial inden for denne samme medlemsstat ikke har nogen umiddelbare skattemæssige konsekvenser.

Kommissionen sætter ikke spørgsmålstegn ved medlemsstaternes ret til at beskatte værdistigninger oppebåret af en person, der som bosiddende er personlig skattepligtig og beskattes af sin fulde indkomst. Kommissionen finder dog, at den portugisiske lovgivning kun bør anvende ét kriterium, og at de omstændigheder, på baggrund af hvilke skattepligten indtræder, bør være de samme, nemlig aktivets realisering eller en faktor, hvorved afskrivningerne kan tilpasses, uanset om hjemstedet, den faktiske ledelse og formueværdier flyttes, henholdsvis overføres til udlandet, eller om de bliver i Portugal.

Kommissionen finder, at selskaber skal have ret til at overføre deres hjemsted eller enkelte formueværdier til en anden medlemsstat uden at skulle undergives overdrevent komplicerede og bekostelige procedurer. Efter Kommissionens opfattelse er der ingen begrundelse for at foretage en umiddelbar skatteopkrævning med hensyn til urealiserede værdistigninger i forbindelse med, at et portugisisk selskabs hjemsted og faktiske ledelse flyttes til en anden medlemsstat, et fast driftssted ophører med sine aktiviteter i Portugal eller aktiver ejet i Portugal overføres til en anden medlemsstat, når der ikke pålægges en sådan skat i sammenlignelige nationale situationer.

Det er nødvendigt at sikre en særlig beskyttelse af rettighederne hos navnlig fordringshavere, mindretalsaktionærer og skattemyndighederne, men det skal ske under overholdelse af proportionalitetsprincippet som fortolket af Domstolen.

I så henseende kunne Den Portugisiske Republik for eksempel fastlægge værdien af de urealiserede værdistigninger, til hvilke den mener at have beskatningsretten, men uden at dette indebærer en umiddelbar opkrævning af skatten eller overholdelse af yderligere betingelser for at kunne udskyde betalingen heraf.

Formålet om at sikre en effektiv skattekontrol og bekæmpe skattesvig er et berettiget hensyn, men det kan opnås med mindre indgribende midler ved at anvende de fremgangsmåder, der er fastsat i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter⁽¹⁾ eller i Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger⁽²⁾.

Kommissionen mener, at den portugisiske lovgivning går videre end, hvad der er nødvendigt for at opnå det ønskede formål, nemlig at sikre en effektiv skatteordning. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den portugisiske lovgivning bør anvende ét og samme kriterium, uanset om hjemstedet, den faktiske ledelse eller formueværdier flyttes, henholdsvis overføres til udlandet, eller om de bliver i Portugal, dvs. at skatten først må kunne opkræves, efter at værdistigningen er realiseret.

(¹) EFT L 336, s. 15.
(²) EUT L 150, s. 28.

Sag anlagt den 25. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-41/10)

(2010/C 80/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Rozet og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser, der påhviler det i henhold til bl.a. artikel 6, 8, 15, 16 og 17 i første direktiv 73/239/EØF⁽¹⁾ og artikel 20, 21 og

22 i tredje direktiv 92/49/EØF⁽²⁾, idet det har gennemført direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF ukorrekt og ufuldstændigt

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør med dette søgsmål gældende, at de belgiske gensidige forsikringsselskabers virksomhed med hensyn til supplerende sygeforsikring, som ikke er en del af den lovbestemte sociale sikringsordning, ikke er i overensstemmelse med første og tredje direktiv om forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring. I det omfang de gensidige forsikringsselskaber faktisk er i direkte konkurrence med de direkte forsikringsselskaber på markedet for supplerende sygeforsikring, bør de være undergivet samme regler som disse. Sagsøgeren bestrider i denne henseende sagsøgtens påstand om, at den supplerende sygeforsikring, der udbydes af de gensidige forsikringsselskaber, henhører under undtagelsen, der er fastsat i første direktivs artikel 2, stk. 1, litra d), og gør gældende, at dækningen i henhold til den supplerende sygeforsikring ikke kan sidestilles med »forsikringer, der er omfattet af en lovbestemt social sikringsordning«.

Kommissionen anfører for det første, at der for at få adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed i henhold til første direktivs artikel 6 kræves en forudgående administrativ tilladelse, som der ansøges om hos den kompetente myndighed i den medlemstat, hvor virksomheden har sit vedtægtsmæssige hjemsted. De belgiske gensidige forsikringsselskaber skal imidlertid ikke ansøge om tilladelse i henhold til denne bestemmelse for så vidt angår deres virksomhed med hensyn til supplerende sygeforsikring.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at sagsøgte har tilsidesat første direktivs artikel 8, stk. 1, litra a), idet de gensidige forsikringsselskaber ikke er blandt de lovbestemte juridiske selskabsformer, som de belgiske forsikringsselskaber skal antage. For de gensidige forsikringsselskaber er det tilladt at udøve en bred vifte af aktiviteter, der ikke har direkte forbindelse med deres forsikringsvirksomhed, skønt det i første direktivs artikel 8, stk. 1, litra b), er bestemt, at virksomheden skal begrænse sit formål til forsikringsvirksomhed og dermed direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervsmaessig virksomhed. Den belgiske lovgivning giver også anledning til problemer med hensyn til artikel 8, stk. 1, litra c), som bestemmer, at virksomheden skal fremlægge en driftsplan i overensstemmelse med direktivets artikel 9. En sådan plan er imidlertid ikke blevet fremlagt af de gensidige forsikringsselskaber for så vidt angår deres virksomhed med hensyn til supplerende sygeforsikring. De belgiske gensidige forsikringsselskaber har endelig ikke pligt til at råde over en minimumsgarantifond i modsætning til, hvad der kræves i første direktivs artikel 8, stk. 1, litra d).

Kommissionen gør for det tredje gældende, at de gensidige forsikringsselskaber i henhold til første direktivs artikel 13 ff. (navnlig artikel 16, 16a og 17) og tredje direktivs artikel 15 og 20-22 skal afsætte tilstrækkelige tekniske reserver for så vidt angår deres virksomhed med hensyn til supplerende sygeforsikring og oprette en i forhold til deres samlede virksomhed tilstrækkelig solvensmargin. I Belgien blev den tilstrækkelige solvensmargin for de gensidige forsikringsselskabers supplerende forsikringer først indført i 2002, og beregningen af denne margin er forskellig fra den, der er fastsat i første direktiv.

- (¹) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24.7.1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228, s. 3).
- (²) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18.6.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 28. januar 2010, Viking Gas A/S mod BP Gas A/S

(Sag C-46/10)

(2010/C 80/35)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter

Sagsøger: Viking Gas A/S

Sagsøgte: BP Gas A/S

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 5 sammenholdt med artikel 7 i Rådets første direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (89/104) (¹) fortolkes således, at virksomheden B har gjort sig skyldig i

varemærkekrænkelse ved at påfylde og sælge gas på gasflasker hidrørende fra virksomheden A, når følgende omstændigheder lægges til grund:

- 1) A sælger gas i såkaldte kompositflasker med en særlig udformning, der som sådan, dvs. som vareudstyrsmærke, er registreret som dansk varemærke og som EF-varemærke. A er ikke indehaver af disse vareudstyrsmærker, men har eksklusiv licens til at gøre brug af dem i Danmark og har ret til at påtale krænkelser i Danmark.
  - 2) Ved den første anskaffelse af en kompositflaske med gas hos en af A's forhandlere betaler forbrugeren også for flasken, der således bliver forbrugers ejendom.
  - 3) A foretager genopfyldning af kompositflaskerne, idet forbrugeren hos en af A's forhandlere mod betaling for gassen kan få ombyttet en tom kompositflaske med en tilsvarende flaske, der er påfyldt af A.
  - 4) B driver virksomhed med påfyldning af gas på flasker, herunder kompositflasker omfattet af vareudstyrsmærket omtalt under 1, idet forbrugeren hos en forhandler, som samarbejder med B, mod betaling for gassen kan få ombyttet en tom kompositflaske med en tilsvarende flaske, der er påfyldt af B.
  - 5) I forbindelse med B's påfyldning af gas på de omhandlede kompositflasker forsynes disse af B med klistermærker, som angiver, at påfyldningen er foretaget af B.
- 2) Hvis det må lægges til grund, at forbrugeren i almindelighed vil få den opfattelse, at der består en forbindelse mellem B og A, skal dette da tillægges betydning ved besvarelsen af spørgsmål 1?
  - 3) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, vil det da kunne føre til et andet resultat, såfremt kompositflaskerne — foruden at være omfattet af det omtalte vareudstyrsmærke — tillige er forsynet med (præget med) A's registrerede figur- og/eller ordmærke, der fortsat er synlige uanset B's klistermærker?
  - 4) Hvis spørgsmål 1 eller 3 besvares bekræftende, vil det da kunne føre til et andet resultat, hvis det lægges til grund, at A for andre typer af flasker, der ikke er omfattet af det omtalte vareudstyrsmærke, men som er forsynet med A's ordmærke og/eller med A's figurmærke, gennem mange år har accepteret og fortsat accepterer, at andre virksomheder genopfylder flaskerne?

5) Hvis spørgsmål 1 eller 3 besvares bekræftende, vil det da kunne føre til et andet resultat, hvis forbrugeren selv henvender sig direkte til B og hos denne

a) mod betaling for gassen får ombyttet en tom komposit-flaske med en tilsvarende flaske, der er påfyldt af B, eller

b) mod betaling får fyldt gas på den medbragte komposit-flaske?

(¹) EFT L 40, s. 1

Appel iværksat den 28. januar 2010 (e-mail af 27.1.2010) af Republikken Østrig til prøvelse af dom afsagt den 18. november 2009 af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) i sag T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Republikken Østrig (ved E. Riedl, som befuldmægtiget, og Rechtsanwältin M. Núñez-Müller og J. Dammann)

De andre parter i appelsagen: Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics og Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Republikken Østrig har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt den 18. november 2009 af Retten i første instans i sag T-375/04 (Scheucher-Fleisch m.fl. mod Kommissionen) annulleres i sin helhed.

— Der træffes endelig afgørelse, og sagen afvises, under alle omstændigheder forkastes sagen som ubegrundet.

— Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale omkostningerne vedrørende appelsagen og vedrørende behandlingen af sag T-375/04 i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at den appellerede dom er i strid med artikel 263, stk. 4, TEUF. Retten ikke har taget hensyn til, at sagsøgerne i første instans hverken var individuelt eller umiddelbart berørt af Kommissionens anfægtede beslutning. Denne beslutning har således ikke væsentligt forringet deres stilling på markedet. Desuden fremkalder appellants generelle støtteordning til fordel for en sektor, der er blevet godkendt af Kommissionen, ikke hindringer for konkurrencen, da tildelingen af støtte også er afhængig af de kompetente myndigheders individuelle beslutning. Sagsøgerne i første instans har følgelig ikke den fornødne retlige interesse i sagen, da Kommissionens anfægtede beslutning ikke rammer dem personligt.

Appellanten er desuden af den opfattelse, at den appellerede dom tilsidesætter artikel 108, stk. 2, TEUF. Retten har med urette i forbindelse med den indledende undersøgelsesfase taget udgangspunkt i, at Kommissionen havde alvorlige vanskeligheder i forbindelse med vurderingen af de omtvistede foranstaltninger, hvilket indebar, at Kommissionen måtte indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

I øvrigt er appellanten af den opfattelse, at den anfægtede dom også tilsidesætter reglerne om bevisbyrde. Retten pålagde Kommissionen til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, selvom sagsøgerne ikke havde fremlagt beviser for det påståede tab.

Ifølge appellanten er den anfægtede dom også i strid med artikel 81 i procesreglementet for Retten, da dommens begrundelse er selvmodsigende.

Endelig er appellanten af den opfattelse, at den anfægtede dom også tilsidesætter artikel 64 i procesreglementet for Retten, da Retten har undladt at vedtage foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse for at undersøge de forhold, der er relevante for afgørelsen.

Sag anlagt den 29. januar 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-49/10)

(2010/C 80/37)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og B. Rous Svetec)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Slovenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽¹⁾, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at de kompetente myndigheder ved godkendelser meddelt i medfør af direktivets artikel 6 og 8 eller ved en passende revurdering og i givet fald ajourføring af vilkårene senest den 30. oktober 2007 kontrollerer, at de eksisterende anlæg drives i overensstemmelse med kravene i direktivets artikel 3,7,9,10,13, artikel 14, litra a) og b), samt artikel 15, stk. 2, med forbehold af andre fællesskabsretlige specialbestemmelser.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har på grundlag af Den Slovenske Republiks besvarelse af den begrundede udtalelse kunnet konstatere, at et betydeligt antal eksisterende anlæg i Slovenien fortsat drives uden gyldige godkendelser, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/1/EF.

⁽¹⁾ EUT L 24, s. 8.

Appel iværksat den 9. februar 2010 af Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG til prøvelse af kendelse afsagt den 30. november 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-73/10 P)

(2010/C 80/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG (ved Rechtsanwalt A. Rinne, solicitors S. Kon og C. Humpe, samt C. Vajda, QC)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 30. november 2009 i sag T-2/09 ophæves.
- Det fastslås, at Weicherts påstand om annullation i sag T-2/09 kan antages til realitetsbehandling, og sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret til afgørelse af Weicherts påstand om annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 15. oktober 2008 (sag COMP/39.188 — Bananer), for så vidt som denne angår Weichert.
- Subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret til afgørelse af, hvorvidt Weicherts påstand om annullation i sag T-2/09 kan antages til realitetsbehandling.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at afvise søgsmålet på grundlag af, at fællesskabsbestemmelserne vedrørende søgsmålsfrister kun kan fraviges, såfremt der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure. Det hævdes, at en sådan fremgangsmåde er uberettiget snæver, og at den ikke tager tilstrækkeligt hensyn til vigtigheden af retten til søgsmålsadgang i en straffesag, det strafferetlige legalitetsprincip, proportionalitetsprincippet og den tvingende nødvendighed af at undgå et urimeligt resultat.

RETTE

Rettens dom af 9. februar 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-340/07) ⁽¹⁾

(»Voldgiftsklausul — »eContent-programmet« — kontrakt vedrørende et projekt til sikring af en maksimal effektivitet af programmet og den størst mulige deltagelse af målgrupperne — misligholdelse af kontrakten — opsigelse af kontrakten«)

(2010/C 80/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved avocat N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve, som befuldmægtiget, bistået af avocats D. Philippe og M. Gouden)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i medfør af artikel 235 EF, 238 EF og 288 EF med påstand om, at Kommissionen yder erstatning for tabet som følge af dens manglende overholdelse af kontraktlige forpligtelser i forbindelse med udførelsen af aftalen EDC-53007 EBO/27873 vedrørende projektet »e-Content Exposure and Business Opportunities«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2007.

Rettens dom af 10. februar 2010 — O2 (Germany) mod KHIM (Homezone)

(Sag T-344/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Homezone — absolutte registreringshindringer — fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 80/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ved avocats A. Fottner og M. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. juli 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1583/2006-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket Homezone som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 5. juli 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1583/2006-4) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2007.

Rettens dom af 3. februar 2010 — Enercon mod KHIM — Hasbro (ENERCON)(Sag T-472/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ENERCON — det ældre EF-ordmærke TRANSFORMERS ENERGON — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 80/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ved advocats R. Böhm og V. Henke)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, De Forenede Stater) (ved barrister M. Edenborough)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. oktober 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 959/2006-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Hasbro, Inc. og Enercon GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Enercon GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 79 af 29.3.2008.

Rettens dom af 11. februar 2010 — Deutsche BKK mod KHIM (Deutsche BKK)(Sag T-289/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om Deutsche BKK som EF-ordmærke — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter og mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 73 og artikel 74, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 og artikel 76, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 80/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche BKK (Wolfsburg, Tyskland) (ved advocats H.P. Schrammek, C. Drzymalla og S. Risthaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved B. Schmidt, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. maj 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 318/2008-4) vedrørende en ansøgning om registrering af Deutsche BKK som EF-ordmærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Deutsche Betriebskrankenkasse (Deutsche BKK) betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 247 af 27.9.2008.

Rettens dom af 9. februar 2010 — PromoCell bioscience alive mod KHIM (SupplementPack)

(Sag T-113/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om SupplementPack som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 80/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Tyskland) (ved avocat K. Mende)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Schöffner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. januar 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 996/2008-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat SupplementPack som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 6.6.2009.

Rettens præsidents kendelse af 4. februar 2010 — Portugal mod Transnautica og Kommissionen

(Sag T-385/05 TO R)

(Særlige rettergangsformer — toldunion — tredjemandsindsigelse — Rettens dom — begæring om udsættelse af opfyldelse — tilsidesættelse af formkrav — afvisning)

(2010/C 80/44)

Processprog: engelsk

Parter

Part, der har fremsat tredjemandsindsigelse: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, A.C. Santos, J. Gomes og P. Rocha, som befuldmægtigede)

Andre parter i sagen: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugal) (ved avocats C. Fernández Vicién og D. Ortigão Ramos) og Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og L. Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af opfyldelse af Rettens dom af 23. september 2009, sag T-385/05, Transnautica mod Kommissionen (ikke trykt i Samling af Afgørelser) i forbindelse med retsforhandlingerne om tredjemandsindsigelsen.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af dommeren i sager om foreløbige forholdsregler den 5. februar 2010 — De Post mod Kommissionen

(Sag T-514/09 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — Fællesskabets udbudsprocedure — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed)

(2010/C 80/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: De Post NV van publiek recht (Bruxelles, Belgien) (ved avocats R. Martens og B. Schutyser)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og N. Bambara, som befuldmægtigede, bistået af avocat P. Wytinck)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på i det væsentlige for det første, at der træffes bestemmelse om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, ved hvilken Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) tildelte den kontrakt, der omhandles i udbud nr. 10234 »Daglig transport og levering af EU-Tidende, bøger, andre tidsskrifter og publikationer« til Entreprise des postes et télécommunications Luxembourg, for det andet, at det pålægges Publikationskontoret ikke underskrive den kontrakt, der er omtalt i nævnte udbud, og for det tredje, dersom nævnte kontrakt allerede er blevet indgået, at dens gennemførelse udsættes indtil Retten har truffet afgørelse i realiteten.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 22. december 2009 — Cañas mod Kommissionen

(Sag T-508/09)

(2010/C 80/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Guillermo Cañas (Buenos Aires, Argentina) (ved avocat F. Laboulfie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Europa-Kommissionens beslutning af 12. oktober 2009 i sag COMP/39471, Guillermo Cañas mod WADA, ATP og CIAS

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er en argentinsk professionel tennisspiller, har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 12. oktober 2009, hvorved Kommissionen under henvisning til den manglende fællesskabsinteresse afviste sagsøgerens klage over Det Internationale Antidopingagentur (WADA), ATP Tour Inc. (ATP) og Det Internationale Råd for Voldgift på Sportsområdet (CAS) vedrørende påståede tilsidesættelser af

artikel 81 og/eller artikel 82 i EF-traktaten i forbindelse med disse sportsorganers aftaler eller samordnede praksis og misbrug af dominerende stilling.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at de internationale antidopingregler, der udarbejdes, anvendes og godkendes af WADA, ATP og CAS, er diskriminerende, fordi de gør det muligt på en forskellig måde at straffe to idrætsudøvere, der grundet forsømmelighed testes positive, og som har begået den samme fejl, alt efter klassificeringen af det stof, der findes i deres kropsvæsker. Sagsøgeren gør nærmere bestemt gældende, at doping som følge af forsømmelighed med et stof, der er betegnet som forbudt, i henhold til disse antidopingregler straffes med suspension i mindst et år, mens minimumssanktionen for doping som følge af forsømmelighed med et stof, der er betegnet som specifikt (nu specificeret), er en advarsel.

Ifølge sagsøgeren er de pågældende antidopingregler uforholdsmæssige, fordi den sanktionsordning, som de fastsætter, ikke gør det muligt at tage virkningen — der i den foreliggende sag er skadelig — af et stof, der indtages ved et uheld, i betragtning. Antidopingreglerne og deres anvendelse står i misforhold til den (relative) grovhed af den fejl, som gøres gældende.

WADA, ATP og CAS, der er tre virksomheder i fællesskabsretlig forstand, har indgået aftaler eller vedtaget samordnet praksis, der ulovligt begrænser konkurrence mellem de professionelle tennisspillere og påvirker handelen mellem medlemsstaterne. De pågældende antidopingregler finder anvendelse på alle idrætsudøvere i alle idrætsgrene — i hvert fald olympiske — og ikke kun på sagsøgeren, hvilket er årsagen til, at deres forbud udgør en væsentlig fællesskabsinteresse.

WADA, ATP og CAS har endvidere uafhængigt af hinanden og/eller i fællesskab misbrugt deres dominerede stilling til for det første at foretage faktisk og potentiel forskelsbehandling af professionelle, konkurrerende sportsgrene, og for det andet idet antidopingreglerne gør det muligt for ATP gennem en periode på mindst et år at afslå at indgå aftale med en tennisspiller, der grundet forsømmelighed er testet positiv for et forbudt stof.

Sag anlagt den 18. december 2009 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-509/09)

(2010/C 80/47)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (Lissabon, Portugal) (ved L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimoso og A. Miranda Boavida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning af 14. oktober 2009, som blev meddelt den portugisiske regering ved skrivelse nr. 11 656, hvorved der blev givet afslag på anmodningen om tilbagebetaling af det beløb, som tidligere var blevet bevilliget for erhvervelse af to havgående patruljefartøjer til brug for fiskeriinspektion, på 11 025 000 EUR,
- Sagsøgte tilpligtes at efterkomme de ansøgninger om tilbagebetaling, som den portugisiske stat har indgivet inden for rammerne af Kommissionens beslutning 2002/978/EF af 10. december 2002.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har foretaget en urigtig vurdering af de retlige omstændigheder, eftersom den portugisiske stat fuldt ud har opfyldt alle bestemmelserne på området for offentlige udbud.

Kommissionen har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.

Kommissionen har ikke opfyldt sin begrundelsespligt, henset til, at den anfægtede beslutning ikke indeholder nogen begrundelse for vedtagelsen af beslutningen. For så vidt som den anfægtede beslutning udgør en anfægtelse af og har væsentlig betydning for en medlemsstats velerhvervede retsstilling og dermed er til væsentlig skade for denne stat, bør den anfægtede beslutning, i højere grad end andre beslutninger, indeholde en begrundelse, hvilket ikke er tilfældet i denne sag.

Sag anlagt den 21. december 2009 — Niki Luftfahrt mod Kommissionen

(Sag T-511/09)

(2010/C 80/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Niki Luftfahrt GmbH (Wien, Østrig) (ved Rechtsanwalt H. Asenbauer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning af 28. august 2009 »Statsstøtte K 6/2009 (ex N 663/2008) Østrig Austrian Airlines — Omstruktureringsplan« truffet af Europa-Kommissionen kendes ugyldig i medfør af artikel 264, stk. 1, TEUF (tidligere artikel 231, stk. 1, EF).
- Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 2, i procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anlagt denne sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2009) 6686 endelig udg. af 28. august 2009 vedrørende statsstøtte i forbindelse med salg af den østrigske stats aktier i Austrian Airlines Group til Deutsche Lufthansa AG (K 6/2009 (ex N 663/08)). Kommissionen har i denne beslutning indtaget det standpunkt, at den omstruktureringsstøtte, som Republikken Østrig har ydet Austrian Airlines, under visse betingelser er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt som den omstruktureringsplan, der er anmeldt til Kommissionen, gennemføres fuldt ud.

Til støtte for sin annullationspåstand har sagsøgeren, der driver et privatfinansieret luftfartsselskab, og som har indgivet en klage til Kommissionen over de omtvistede omstruktureringsplaner, for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 87, stk. 1, og stk. 3, litra c), EF, artikel 88, stk. 2, EF, og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT 2004 C 244, s. 2). I den forbindelse gøres det navnlig gældende, at Kommissionen har taget fejl med hensyn til, at

- modtageren af den omhandlede støtte ikke er Austrian Airlines, men derimod Lufthansa, som ikke er en kriseramte virksomhed, og at der er dermed ikke tale om en støtteberettiget virksomhed.
- hverken Austrian Airlines eller Lufthansa har ydet et passende bidrag til omstruktureringen af Austrian Airlines.
- de anmeldte omstruktureringsforanstaltninger ikke er i overensstemmelse med de førnævnte rammebestemmelser.
- de kompensationsforanstaltninger, som Republikken Østrig har tilbudt, er utilstrækkelige til at sikre, at de skadelige virkninger af støtten for samhandelsvilkårene begrænses mest muligt.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den omhandlede støtte er uadskilleligt forbundet med betingelser, der strider mod de fællesskabsretlige bestemmelser om etableringsfriheden og dermed mod artikel 43 EF.

Det anføres herudover, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 253 EF, for så vidt som Kommissionen ikke har begrundet den anfægtede beslutning tilstrækkeligt, idet Kommissionen

- ikke har undersøgt og kontrolleret situationen på de berørte markeder, herunder navnlig den stilling, som henholdsvis de virksomheder, der er modtagere af støtten, henholdsvis deres konkurrenter indtager på disse markeder.
- heller ikke har taget i betragtning, at Austrian Airlines tidligere i betydeligt omfang har modtaget støtte, der er i strid med fællesskabsretten.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at Kommissionen har misbrugt sine skønsbeføjelser.

Sag anlagt den 21. december 2009 — Rusal Armenal mod Rådet

(Sag T-512/09)

(2010/C 80/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rusal Armenal ZAO (ved lawyer B. Evtimov)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved søgsmålet har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 af 24. september 2009

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina (herefter »den anfægtede forordning«) for så vidt som den vedrører sagsøgeren (EUT L 262, s. 1).

Sagsøgeren har fremsat de følgende fem anbringender til støtte for annullationspåstanden, det ene er baseret på en ulovlighedsindsigelse.

På baggrund af det første annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen og Rådet tilsidesatte artikel 2, stk. 1-6, i grundforordningen ⁽¹⁾ og artikel 2.1 og 2.2 i aftalen om gennemførelse af artikel VI i GATT 1994 (herefter »antidumpingaftalen« eller »ADA«) ved at fastsætte sagsøgerens normal værdi på grundlag af data fra et tredje referenceland og derved nå til grundlæggende fejlagtige resultater om dumping og kumulation, skade og årsagssammenhæng vedrørende import fra Armenien. Ifølge sagsøgeren burde Rådet og Kommissionen have fastsat sagsøgerens normal værdi på grundlag af sagsøgerens egne armenske data og ikke i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Retten, med henblik på at efterprøve, om det første annullationsanbringende er begrundet, under den verserende sag i henhold til artikel 277 TEUF (tidligere artikel 241 EF) skal fastslå, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, ikke kan finde anvendelse på sagsøgeren, for så vidt som artiklen er hjemmel for den referencelandsmetode, der anvendes til at fastslå sagsøgerens normal værdi i den anfægtede forordning. Sagsøgeren har fremført denne ulovlighedsindsigelse, idet sagsøgeren har gjort gældende, at den har ret til en domstolsprøvelse af anvendelsen af artikel 2, stk. 7, på sagsøgeren selv, og idet sagsøgeren har gjort gældende, at den blev påvirket af resultaterne vedrørende normal værdi i den anfægtede forordning, som har hjemmel i grundforordningens artikel 2, stk. 7. Sidstnævnte bør ifølge sagsøgeren erklæres for ikke at kunne finde anvendelse af den årsag, at dens anvendelse med hensyn til sagsøgeren tilsidesætter antidumpingaftalens bestemmelse 2.1 og 2.2, som EU havde til hensigt at gennemføre i EU-retten som multilaterale forpligtelser, og som udgør en del af de traktater, som EU er baseret på, og som i henhold til Domstolens faste praksis er bindende for Rådet og Kommissionen.

På baggrund af det andet annullationsanbringende har sagsøgeren anført, at selv om det antages, at institutionerne ikke tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, og antidumpingaftalen, tilsidesatte de grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og nægtede fejlagtigt ansøgeren status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, samt foretog en række åbenbare fejlagtige skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder i forbindelse med anvendelse af artikel 2, stk. 7, litra c).

På baggrund af det tredje annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at institutionerne tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 4, og foretog et åbenbart fejlagtigt skøn ved at undlade at dekulere Armenien fra angivelig dumpingimport og i den forbindelse at undlade at tage det grundlæggende eftersyn af Armeniens produktionsvirksomhed mellem 2004 og 2006 og det pågældende armenske produkts kvalitetsproblemer i forbindelse med genlanceringen og omlægningen af fremstillingsprocesser i 2007 i betragtning i løbet af undersøgelsesperioden.

På baggrund af det fjerde annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen med dens overvejelsesproces og dens begrundelse for at afvise sagsøgerens pristilsagn og samtidig acceptere et pristilsagn fra en brasiliansk eksportrende producent under samme omstændigheder har tilsidesat det grundlæggende retsprincip om ligebehandling/forbud mod forskelsbehandling og foretaget åbenbare fejlagtige skøn.

På baggrund af det femte annullationsanbringende er det anført, at Kommissionen tilsidesatte EU-rettens grundlæggende princip om god forvaltningsskik og dermed tilsidesatte et centralt formkrav ved offentligt og direkte at henvise til sagsøgeren, til den pågældende igangværende antidumpingundersøgelse og angiveligt skabe en skævhed i opfattelsen hos de institutioner, der er ansvarlige for antidumpingundersøgelsen, i retning af at pålægge antidumpingtold på sagsøgerens eksport.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).

Sag anlagt den 23. december 2009 — Ecoceane mod EMSA

(Sag T-518/09)

(2010/C 80/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ecoceane (Paris, Frankrig) (ved avocat S. Spalter)

Sagsøgt: Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA)

Sagsøgerens påstande

— Ecoceanes søgsmål antages til realitetsbehandling.

— Den anfægtede afgørelse af 28. oktober 2009, truffet af EMSA, om ikke at antage Ecoceanes bud annulleres.

— EMSA's afgørelse om tildelingen af kontrakt (2009/S 42-060271) samt undertegnelsen af kontrakten annulleres.

— EMSA tilpligtes at betale et beløb på 224 744 EUR til sagsøgeren Ecoceane i erstatning og renter.

— EMSA tilpligtes at betale et beløb på 25 000 EUR til sagsøgeren Ecoceane til dækning af de udenretlige omkostninger.

— EMSA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i denne sag nedlagt påstand om annullation af afgørelse af 28. oktober 2009, hvorved EMSA har afvist at antage sagsøgerens bud afgivet i forbindelse med udbudsprocedure for indgåelse af en offentlig tjenesteydelseskontrakt vedrørende skibe, som kan stå til rådighed for opsamling af olieudslip, af EMSA's afgørelse om at tildele kontrakten og af undertegnelsen af kontrakten. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for de tab, som den anfægtede afgørelse har forvoldt.

Sagsøgeren har fremført fire anbringender til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at EMSA ved ikke at meddele sagsøgeren de oplysninger, som denne havde anmodet om, dvs. rapporten om bedømmelsen af buddene, der indeholder oplysninger om afviklingen af proceduren, begrundelsen for ikke at antage sagsøgerens bud, bedømmelsen af buddene i henhold til procentsatserne i udbudsbetingelserne samt en angivelse af egenskaberne og fordelene ved det den valgte tilbudsgivers bud, har tilsidesat bestemmelserne i artikel 100, stk. 2, i finansforordning nr. 1605/2002/EF (¹), og bestemmelserne i artikel 149, stk. 3, i forordning nr. 2342/2002/EF (²) under manglende overholdelse af pligten til at begrunde afgørelsen om ikke at antage sagsøgerens bud i henhold til disse bestemmelser.

Sagsøgeren har for det andet anført, at de supplerende kriterier, som EMSA har indført i sine udbudsbetingelser, med henblik på en prøvelse og bedømmelsen af buddene, ikke er objektive og begrundede i betragtning af kontraktens formål. Valget af de supplerende kriterier, der er i overensstemmelse med en på forhånd fastlagt teknologi, gør det følgelig ikke muligt at sikre lige adgang for tilbudsgivere, som anvender en ny fremgangsmåde, og udgør en tilsidesættelse af det fællesskabsretlige ligebehandlingsprincip, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om gennemsigtighed i artikel 89, stk. 1, i finansforordning nr. 1605/2002/EF.

Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling og gennemsigtighedsprincippet ved behandlingen af tilbudsgiverne ved at nægte at besigtige Ecoceanes rensningsfartøj, mens sagsøgte besigtigede andre tilbudsgiveres fartøjer. Sagsøgte har endvidere tilsidesat disse principper ved ikke at give Ecoceane lejlighed til at møde for et bedømmelsesudvalg, der består af mindst tre personer, som er til stede under hele mødet, i overensstemmelse med artikel 146 i forordning nr. 2342/2002/EF.

Sagsøgeren har endelig anført, at EMSA har anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

- (¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).
- (²) Kommissionens forordning (EF, EURATOM) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 1261/2005 af 20.7.2005 (EUT L 201, s. 3).

Sag anlagt den 24. december 2009 — TF1 m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-520/09)

(2010/C 80/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Frankrig), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokats J.-P. Hordies og C. Smits)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens beslutning af 1. september 2009 i sagen Statsstøtte C 27/09 (ex N 34/A/09 & N 34/B/09) — Budgettilskud til France Télévisions (2010-2012), hvorved Kommissionen beslutter at anse det anmeldte budgettilskud på 450 mio. EUR i 2009 til France Télévisions som værende i overensstemmelse med EF-traktaten i henhold til dens artikel 86, stk. 2.

- Kommissionen tilpligtes at iværksætte den formelle procedure som fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF til undersøgelse af støtten.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens fulde omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet søges Kommissionens beslutning K(2009) 6693 endelig udg. af 1. september 2009 annulleret, en beslutning der blev truffet på baggrund af proceduren fastsat i artikel 88, stk. 3, EF (nu artikel 108 TEUF), og hvori Kommissionen fandt, at et budgettilskud på maksimalt 450 mio. EUR i 2009 til France Télévisions var foreneligt med det fælles marked. Sagsøgerne har på den baggrund nedlagt påstand om iværksættelse af den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.

Til støtte for deres påstand gør sagsøgerne et anbringende gældende, om at der forelå alvorlige vanskeligheder, på baggrund af hvilke Kommissionen var forpligtet til at iværksætte den formelle undersøgelsesprocedure fastsat i artikel 88, stk. 2, EF (nu artikel 108, stk. 2, TEUF) og at opfordre de interesserede parter til at meddele den deres bemærkninger.

Sagsøgerne påberåber sig, at der forelå tegn på alvorlige vanskeligheder, hvilke fremgår dels af omstændighederne ved den forudgående undersøgelsesprocedure, og dels af indholdet af den anfægtede beslutning.

Den unødvendigt lange forudgående undersøgelsesprocedure, afviklingen af proceduren og størrelsen af den anfægtede bevilning viser, at der eksisterer tegn på alvorlige vanskeligheder, der kan henføres til omstændighederne for den forudgående undersøgelsesprocedure.

Eksistensen af tegn på alvorlige vanskeligheder på baggrund af indholdet af den anfægtede beslutning støttes af to elementer. Vanskelighederne skyldes dels det utilstrækkelige omfang, eller ligefrem urigtige indhold, af oplysningerne, som Kommissionen var i besiddelse af på tidspunktet for den anfægtede beslutning, og dels, at Kommissionen ikke kunne fastslå foreneligheden af støtten uden en dybere undersøgelse henset til de strukturelle risici for overkompensation i det foreliggende tilfælde.

Sag anlagt den 28. december 2009 — MIP Metro mod KHIM — Metronia (METRONIA)

(Sag T-525/09)

(2010/C 80/52)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved lawyers R. Kaase og J. C. Plate)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Metronia, SA (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 8. oktober 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1315/2006-1) annulleres, for så vidt som klagen blev afvist, da den ikke var i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009].

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de afholdte i indsigelses- og klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Metronia, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »METRONIA« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 20, 28 og 41

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den tyske varemærkeregistriering af figurmærket »METRO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 20, 28 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge og afslag på ansøgningen om EF-varemærke

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge, afslag på indsigelsen og dermed antagelse af EF-varemærkeansøgningen til behandling for så vidt angår alle varer og tjenesteydelser

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009) ⁽¹⁾, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 28. december 2009 — PAKI Logistics mod KHIM (PAKI)

(Sag T-526/09)

(2010/C 80/53)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: PAKI Logistics GmbH (Ennepetal, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Bergermann, P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt og J. Vogtmeier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 23. oktober 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R-1805/2007-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved sagens behandling for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »PAKI« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 20, 37 og 39 (ansøgning nr. 4 790 895)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Retsvildfarelse ved anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾ sammenholdt med samme forordnings artikel 7, stk. 2, da det ansøgte varemærke ikke strider mod sædelighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 31. december 2009 — In 't Veld mod Rådet

(Sag T-529/09)

(2010/C 80/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sophie in 't Veld (Bruxelles, Belgien) (ved lawyers O. Brouwer og J. Blockx)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets beslutning om ikke at give fuld aktindsigt i dokument 11897/09 annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål påstår sagsøgeren annullation af Rådets beslutning af 8. september 2009 vedrørende afslag på sagsøgerens anmodning, indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, om fuld aktindsigt i dokument 11897/09, der er en udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste om retsgrundlaget for »Henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger mellem Den Europæiske Union

og Amerikas Forenede Stater om at give det amerikanske finansministerium oplysninger om finansielle transaktioner for at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering af terrorisme». Rådet har givet sagsøgeren adgang til en revideret udgave af dokument 11897/09 og har udeladt de dele, som efter sagsøgerens opfattelse ville gøre det muligt at gøre sig bekendt med substansen i Den Juridiske Tjenestes analyse.

Sagsøgeren gør gældende, at den omtvistede beslutning skal annulleres, idet den er i strid med bestemmelserne om aktindsigt i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Sagsøgeren påstår for det første, at den omtvistede beslutning fejlagtigt er baseret på artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 (beskyttelse af internationale forbindelser), idet Rådet ikke har godtgjort, hvorledes den fulde offentliggørelse af dokument 11897/09 ville være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til beskyttelsen af Den Europæiske Unions internationale forbindelser.

Sagsøgeren påstår for det andet, at den omtvistede beslutning ligeledes er baseret på en fejlagtig fortolkning af artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 (beskyttelse af juridisk rådgivning), idet denne undtagelse ikke finder anvendelse på dokument 11897/09, da dets fulde offentliggørelse ikke ville være til skade for beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning, og da der er en mere tungtvejende offentlig interesse i at gøre dokument 11897/09 fuldstændig tilgængeligt for offentligheden.

Såfremt Domstolen finder, at de nævnte undtagelser finder anvendelse på dokument 11897/09, gør sagsøgeren subsidiært gældende, at Rådet fejlagtigt anvendte artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1049/2001, for så vidt som Rådet fjernede mere information fra dokument 11897/09, end hvad der var strengt nødvendigt.

Sagsøgeren gør sluttelig gældende, at Rådet har tilsidesat sin forpligtelse til at begrunde den anfægtede beslutning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 8. januar 2010 — Kommissionen mod Earthscan

(Sag T-5/10)

(2010/C 80/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A.-M. Rouchaud-Joët og S. Petrova, som befuldmægtigede, bistået af lawyers P. Hermant og G. van de Walle de Ghelcke)

Sagsøgt: Earthscan Ltd (Kent, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Earthscan Ltd tilpligtes at tilbagebetale 44 903.22 EUR til Kommissionen, hvilket svarer til en hovedstol lydende på 45 835.44 EUR, hvoraf 6 486.09 EUR allerede er betalt, samt 5 556.87 EUR i renter påløbet frem til 30. september 2009.
- Earthscan Ltd tilpligtes at betale 3,84 EUR i rente pr. dag fra den 1. oktober 2009 og frem til den fuldstændige betaling af det skyldige beløb.
- Earthscan Ltd tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved det foreliggende søgsmål, der er anlagt i henhold til en voldgiftsbestemmelse, påstår sagsøgeren, at sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale en del af det af sagsøgeren udbetalte forskudsbeløb, samt morarenter, idet sagsøgte ikke har opfyldt kontrakt nr. 4.1030/Z/01 035/2001, der er indgået mellem sagsøgeren og ni kontrahenter, herunder sagsøgte, med henblik på udarbejdelse, offentliggørelse og udbredelse af en vejledning om vedvarende energi (projektet »Guide for Renewable Energy installations to promote biomass, photovoltaics and solar thermal in the EU [Vejledning om anlæg til vedvarende energi til fremme af biomasse, solceller og solfangere i EU]«) inden for rammerne af Altener-programmet ⁽¹⁾.

Sagsøgeren gør et enkelt anbringende gældende.

Da sagsøgte ikke har opfyldt kontrakten for så vidt angår fase 6 og 7 (udformning, opsætning, trykning og udbredelse), gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at have tilbagebetalt sin del af den forud-

betaling, der blev for meget udbetalt i forbindelse med kontrakten. Sagsøgeren gør gældende, at sagsøgte derfor skal tilpligtes at tilbagebetale det for meget udbetalte beløb med tillæg af morarenter som beregnet i kontrakten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 646/2000/EF af 28.2.2000 om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (Altener) (1998-2002), EFT L 79, s. 1.

Sag anlagt den 7. januar 2010 — Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon »Ygeia« mod KHIM

(Sag T-7/10)

(2010/C 80/56)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon »Ygeia AE« (Athen, Grækenland) (ved avvocati K. Alexiou og S. Foteas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Afgørelsen truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 190/2009-2) annulleres.
- Ordmærket »ygeia« registreres som EF-varemærke, der angiver forbindelsen mellem det sagsøgende selskab og de af dette præsterede tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ygeia« for tjenesteydelser i klasse 44, lægevirksomhed — registreringsansøgning nr. 7129001

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Stadfæstelse af undersøgerens afgørelse og afslag på registreringsansøgningen

Søgsmålsgrunde: Søgsmålets genstand er annullation af afgørelsen truffet af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 190/2009-2.

Med sit første annullationsanbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse med urette har anset tegnet for at have en udelukkende beskrivende karakter, om end det in abstracto har adskillelsesevne.

Med sit andet annullationsanbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse med urette har afvist argumentet om, at tegnet har adskillelsesevne på grund af dets tilsigtede brug. Også hvis det indrømmes, at ordmærket in abstracto har beskrivende karakter, foreligger ifølge sagsøgeren stadig den brug, som beviser, at det har adskillelsesevne, og som begrunder, at afslaget på registreringen annulleres.

Sag anlagt den 8. januar 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-9/10)

(2010/C 80/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den Europæiske Unions Publikationskontors beslutning om ikke at antage sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud nr. AO 10224 om »levering af elektroniske publikationer«⁽¹⁾, delkontrakt 2, meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 29. oktober 2009, og alle Publikationskontorets øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele de respektive kontrakter til den valgte tilbudsgiver, annulleres.

— Den Europæiske Unions Publikationskontors beslutning om at tildele kontrakten til Siveco/Intrasoft og Engineering/Intrasoft, der er omfattet af ovennævnte udbudsbekendtgørelses delkontrakt 3, meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 29. oktober 2009, i tilfælde af at et selskab er direkte eller indirekte knyttet til begge rammekontrakter, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 260 760 EUR til sagsøgeren i erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning om ikke at vælge sagsøgerens bud, som blev afgivet under den åbne udbudsprocedure om tjenesteydelser i form af elektroniske publikationer (AO 10224) (delkontrakt 2) og at tildele kontrakten til den valgte tilbudsgiver (delkontrakt 2 og 3). Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for påståede tab som følge af udbudsproceduren.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen begik flere åbenbart urigtige skøn, og at Kommissionen nægtede at fremføre en tilstrækkelig begrundelse eller forklaring over for sagsøgeren, hvorved Kommissionen tilsidesatte finansforordningen⁽²⁾ og gennemførelsesbestemmelserne hertil samt direktiv 2004/18/EF⁽³⁾ og artikel 253 EF.

For det andet har sagsøgeren anført, at Kommissionen har anlagt åbenbart urigtige skøn og ikke har angivet en begrundelse i forhold til sagsøgerens bud, da de negative betragtninger, som bedømmelsesudvalget var fremkommet med om sagsøgerens bud, var vage, urigtigt underbyggede og ubegrundede.

⁽¹⁾ EUT 2009/S 109-156511

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Sag anlagt den 20. januar 2010 — Goutier mod KHIM — Rauch (ARANTAX)

(Sag T-13/10)

(2010/C 80/58)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwalt E.E. Happe)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 10. november 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1769/2008-4) annulleres, for så vidt EF-varemærkeansøgningen, samtidig med at den anfægtede afgørelse blev ophævet, blev afslået for så vidt angår følgende tjenesteydelser:

— Klasse 35 — Tjenester leveret af en skatterådgiver, udfærdigelse af selvangivelser, bogføring, tjenester leveret af en revisor, professionel rådgivning vedrørende forretningsvirksomhed, virksomhedsrådgivning

— Klasse 36 — Skatterådgivning, vurdering af skatteforhold, fusioner og virksomhedsovertagelser, nemlig finansiell rådgivningsvirksomhed i forbindelse med køb eller salg af virksomheder og kapitalinteresser i virksomheder.

— Klasse 43 — Juridisk rådgivning og repræsentation, juridisk efterforskning.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Klaus Goutier

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »ARANTAX« for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 42 (ansøgning nr. 4 823 084)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Norbert Rauch

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: det tyske figurmærke »atarax« nr. 30 168 707 for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 37, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse og delvis afslag på ansøgningen om EF-varemærket

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 18. januar 2010 — CheckMobile mod KHIM (carcheck)

(Sag T-14/10)

(2010/C 80/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt K. Lodigkeit)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. november 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 595/2009-4) annulleres, i det omfang ansøgningen om varemærket »carcheck« derved blev afslået i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »carcheck« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36, 38, 41, 42 og 45 (ansøgning nr. 7 368 681)

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af undersøgerens afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet appelkammeret anlagde en for vidtgående fortolkning af den absolutte registreringshindring i forhold til et varemærke, der udelukkende består af tegn af beskrivende karakter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 19. januar 2010 — Steinberg mod Kommissionen

(Sag T-17/10)

(2010/C 80/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gerald Steinberg (Jerusalem, Israel) (ved lawyer T. Asserson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Inden for 15 dage gives der fuld aktindsigt i alle de i stævningen anførte dokumenter.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der anordnes sådanne yderligere foranstaltninger, som Retten skønner rimelige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål påstår sagsøgeren annullation af Kommissionens afgørelse af 15. maj 2009, modtaget af sagsøgeren den 22. november 2009, hvorved sagsøgerens begæring om aktindsigt, indgivet i henhold til forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, i dokumenter vedrørende finansieringsafgørelser om tilskud til israelske og palæstinensiske ikke-statslige organisationer i de sidste tre år inden for rammerne af programmerne »Partnerskab for Fred« (PfP) og »Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder« (EIDHR), delvist blev afslået.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

For det første gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte har handlet i strid med artikel 2 i forordning nr. 1049/2001 ved ikke at tillade aktindsigt i de omhandlede dokumenter.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte har handlet i strid med artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 ved ikke at tillade fuld aktindsigt i de omhandlede dokumenter, idet sagsøgerens begæring ikke er omfattet af nogen af de undtagelser, der er fastsat i denne bestemmelse. Sagsøgeren hævder endvidere, at selv hvis hans begæring skulle være omfattet af disse undtagelser — hvilket ikke er tilfældet — skal civilsamfundets organisationers ret til aktindsigt i de omhandlede dokumenter anses for at udgøre en »mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen«.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte har handlet i strid med artikel 7 i forordning nr. 1049/2001, idet det tog sagsøgte næsten seks måneder at besvare hans genfremsatte begæring, på trods af at der i henhold til forordning nr. 1049/2001 skal svares på en sådan begæring inden for 15 arbejdsdage fra dennes registrering.

For det fjerde gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte ikke behandlede begæringen »straks« og derfor har handlet i strid med artikel 8 i forordning nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 27. januar 2010 — Arkema France mod Kommissionen

(Sag T-23/10)

(2010/C 80/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arkema France (Colombes, Frankrig) (ved barrister J. Joshua, lawyer E. Aliende Rodríguez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 1 og 2, i Kommissionens beslutning K(2009) 8682 af 11. november 2009 annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og artikel 1, stk.1, annulleres under alle omstændigheder, for så vidt som den fastslår, at sagsøgeren deltog i en overtrædelse vedrørende tinstabilisatorer mellem 16. marts 1994 og 31. marts 1996.
- De bøder, der er pålagt sagsøgeren i artikel 2, ophæves.
- Såfremt Retten ikke ophæver bøderne fuldstændigt, foretager den væsentlig nedsættelse heraf i henhold til dens fulde prøvelsesret.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål er der nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 11. november 2009 i sag COMP/38.589 — varmemestabilisatorer, der fastslår, at sagsøgeren deltog i to individuelle overtrædelser af artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF), en vedrørende tinstabilisatorer og en vedrørende ESBO, og pålægger en bøde for hvert produkt.

Sagsøgeren gør følgende anbringender gældende til støtte for sit søgsmål:

For det første bliver det anført, at en korrekt anvendelse af artikel 25 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ ville bevirke, at Akzo-sagen⁽²⁾ ikke indebar, at fristen blev stillet i bero, og at Kommissionens beføjelse til at pålægge bøder var forældet for begge overtrædelser i henhold til bestemmelsen om tiårig »dobbelt forældelsesfrist«. Sagsøgeren påstår, at Kommissionen

begik en retlig fejl ved at fastslå, at forældelsesfristen blev stillet i bero så længe Akzo-sagen verserede for Retten, og med urette konkluderede, at den frist på ti år, der er fastsat i ovennævnte forordnings artikel 25, stk. 5, kunne forlænges i den foreliggende sag.

For det andet påstår sagsøgeren, at Kommissionen ikke har påvist nogen berettiget interesse i at foretage en konstatering af, at der blev begået overtrædelser, vedrørende hvilke den ikke havde nogen beføjelse til at pålægge bøder. Sagsøgeren anfører, at artikel 7 i forordning (EF) nr. 1/2003 faktisk tillader Kommissionen, hvis den ikke pålægger en bøde, at foretage en konstatering af, at en overtrædelse er blevet begået, forudsat at det er påvist, at Kommissionen har en berettiget interesse deri.

For det tredje og uafhængigt af de to første anbringender anmoder sagsøgeren Retten om at annullere den konstatering, der er indeholdt i den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 1, hvorefter sagsøgeren havde deltaget i en overtrædelse vedrørende tinstabilisatorer i perioden 16. marts 1994 — 31. marts 1996, og gør gældende, at Kommissionen ikke har påvist nogen berettiget interesse i at foretage en sådan konstatering.

For det fjerde, og såfremt Retten ikke ophæver bøderne fuldstændigt, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke har påvist varighed efter 23. februar 1999, og at den bøde, der er pålagt for den anden kartelperiode, derfor skal nedsættes for at afspejle overtrædelsernes kortere varighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rettens dom af 17.9.2007 i forenede sager T-125/03 og T-253/03, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, Sml. II, s. 3523

Sag anlagt den 26. januar 2010 — Euro-Information mod KHIM (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Sag T-28/10)

(2010/C 80/62)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Frankrig) (ved avocat A. Grolée)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. november 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag 635/2009-2) annulleres i det omfang ansøgning om EF-varemærke nr. 7 077 654 herved blev afvist med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er genstand for nærværende søgsmål.
- Registreringen af ansøgningen om EF-varemærket »EURO AUTOMATIC PAYMENT« nr. 7 077 654 for samtlige afviste varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 36 godkendes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgers omkostninger i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret og nærværende sag i henhold til procesreglementets artikel 87.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »EURO AUTOMATIC PAYMENT« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 37, 38, 42 og 45 (registreringsansøgning nr. 7 077 654)

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvises

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 idet det ansøgte varemærke ikke er beskrivende, men besidder det fornødne særpræg for samtlige afviste varer og tjenesteydelser

Sag anlagt den 28. januar 2010 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-29/10)

(2010/C 80/63)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og Y. de Vries, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Kongeriget Nederlandene har nedlagt følgende påstande:

- delvis annullation af Kommissionens beslutning af 18. november 2009 i sag C 10/2009 (ex N 138/2009) — Nederlandene/støtte til koncernen ING N.V., og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den anfægtede beslutning har Kommissionen konstateret, at visse foranstaltninger, som Nederlandene har vedtaget med hensyn til koncernen ING N.V., udgør statsstøtte i artikel 107, stk. 1, TEUF's forstand, og Kommissionen har erklæret denne støtte forenelig med fællesmarkedet under forudsætning af, at visse betingelser er opfyldt. Ifølge beslutningen udgør ændringen af betingelserne om tilbagebetaling af et kapitalindskud på 5 milliarder EUR en tillægsstøtte.

Sagen er anlagt til prøvelse af beslutningens artikel 2, stk. 1, der navnlig bygger på Kommissionens konstatering af, at ændringen af betingelserne om tilbagebetaling af et kapitalindskud på 5 milliarder EUR udgør statsstøtte.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at beslutningen er uforenelig med artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som Kommissionen fastslog, at tilpasningen af betingelserne om tilbagebetaling af delttagelsen i ING's kernekapital udgør en yderligere statsstøtte på 2 milliarder EUR til ING. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen med urette har anset tilpasningen af betingelser om tilbagebetaling for statsstøtte af følgende grunde:

- Såfremt der er tale om statsstøtte, består den ifølge beslutningen i den omfattende deltagelse investering i ING's kernekapital. En ændring af betingelser om tilbagebetaling af denne støtte, kan ikke udgøre en støtte, der lægges til denne deltagelse.
- Kommissionen skulle have taget hensyn til tilpasningen af betingelserne om tilbagebetaling i sin vurdering af deltagelsen i kernekapitalen, og bedømt den særskilt.
- Kommissionen har ganske vist kunnet bedømme tilpasningen af betingelserne om tilbagebetaling særskilt i lyset af reglerne om statsstøtte, men begik dog en række fejl i sin vurdering.

— Kommissionen har ikke taget hensyn til, at tilpasningen af betingelserne om tilbagebetaling navnlig havde til formål at tilpasse disse betingelser med de gældende betingelser om tilbagebetaling på markedet.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at beslutningen er uforenelig med pligten til at udvise omhu, idet Kommissionen ikke har indhentet de nødvendige oplysninger i relation til de faktiske omstændigheder.

Sagsøgeren har for det tredje anført, at beslutningen er uforenelig med princippet om begrundelsespligt, idet Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang har redegjort for, hvorfor den finder, at tilpasningen af betingelserne om tilbagebetaling udgør en yderligere statsstøtte.

Sag anlagt den 29. januar 2010 — Reagens mod Kommissionen

(Sag T-30/10)

(2010/C 80/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italien) (ved lawyers B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo og E. De Giorgi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 (sag COMP/38.589 — Varmestabilisatorer) om tinstabilisatorer annulleres i dens helhed, eller for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at fristerne i artikel 25 i forordning nr. 1/2003 bør finde anvendelse, således at det er udelukket, at sagsøgeren pålægges en bøde.
- Subsidiært fastslås det, at Kommissionen har begået en fejl ved at pålægge sagsøgeren en bøde på 10 791 000 EUR og om nødvendigt tilpasse denne bøde til et niveau, der er i

overensstemmelse med det begrænsede omfang af sagsøgerens eventuelle overtrædelse af artikel 101 TEUF efter 1996.

- Der indledes bevisoptagelse vedrørende anvendelsen af artikel 35 i retningslinjerne for beregning af bøder i forbindelse med Chemson og Baerlocher og i forbindelse med alle indlæg fra adressaterne i beslutningen om tinstabilisatorer, der indkom efter fremsendelsen af klagepunktsmeddelelsen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009, for så vidt som den pålægger sagsøgeren ansvaret for en overtrædelse af artikel 81 EF og 53 EØS (sag COMP/C.38.589 — Varmestabilisatorer) og pålægger sagsøgeren en bøde.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført følgende anbringender:

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til sagens omstændigheder i forhold til tinstabilisatorer, for så vidt som den har fastslået, at sagsøgeren har deltaget i en overtrædelse af artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF) efter perioden 1996-1997.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til anvendelsen af artikel 25 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ på de faktiske omstændigheder for markedet for tinstabilisatorer og navnlig ved at fastslå, at de frister, som er fastsat i denne artikel, er overholdt. Ifølge sagsøgeren betyder det manglende bevis for en overtrædelse efter 1996-1997, at en beslutning om at idømme sagsøgeren en bøde er forældet i medfør af den femårsregel eller tiårsregel, der er fastsat i denne artikel.

For det tredje har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat principperne om god forvaltningsskik og om beskyttelse af sagsøgerens berettigede forventninger om, at Kommissionen efter bedste evne og på en stringent og omhyggelig måde ville iværksætte en undersøgelse, og at den ikke ville bortse fra beviser for konkurrence. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, idet den ikke på tilstrækkelig vis undersøgte de beviser, som sagsøgeren fremlagte i svaret på klagepunktsmeddelelsen eller ved høringen af parterne, ligesom den heller ikke ville give sagsøgeren fornyet aktindsigt i de ikke-fortrolige sagsakter vedrørende undersøgelsen.

Sagsøgeren har for det fjerde gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om, at alle virksomheder skal behandles lige for loven, idet Kommissionen har foretaget en forkert anvendelse af retningslinjerne for beregningen af bøder⁽²⁾. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, eftersom den bøde, der blev pålagt sagsøgeren, var uforholdsmæssig i forhold til den bøde, som de andre adressater blev idømt i beslutningen om tinstabilisatorer, navnlig Baerlocher.

For det femte gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen, i det omfang den anvendte retningslinjerne for beregningen af bøder forkert, har handlet således, at konkurrencen er blevet fordrejet på fællesmarkedet i strid med artikel 101 TEUF.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet den ikke gennemførte undersøgelsen omhyggeligt og tilstrækkeligt hurtigt. Kommissionen tilsidesatte desuden sagsøgerens ret til forsvar, idet den ikke fortsatte undersøgelsen i perioden for de for Retten nedlagte påstande vedrørende »Akzo-fortrolighedsforhold«⁽³⁾.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).
 (²) Retningslinjerne for beregningen af bøder artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT C 210, s. 2).
 (³) Rettens dom af 17.9.2007, forenede sager T-125/03 og T-253/03, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, Sml. II, s. 3523.

Sag anlagt den 22. januar 2010 — Ella Valley Vineyards mod KHIM — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Sag T-32/10)

(2010/C 80/65)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jerusalem, Israel) (ved avocat C. de Haas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. november af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres i sin helhed, idet den tilsidesætter artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsomkostningerne for selskabet ELLA VALLEY VINEYARDS i henhold til artikel 87-93 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Ella Valley Vineyards

Det omhandlede EF-varemærke: figurmærket »ELLA VALLEY VINEYARDS« for varer i klasse 33 (registreringsansøgning nr. 3 360 914)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Hachette Filipacchi Presse SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det franske ordmærke og EF-ordmærket »ELLE« for varer i klasse 16 (EF-varemærke nr. 3 475 365)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 i det omfang den relevante kundekreds ikke vil forbinde de omtvistede varemærker med hinanden, og brugen af varemærket »ELLA VALLEY VINEYARDS« ikke medfører en utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærker »ELLE«s renommé.

Sag anlagt den 28. januar 2010 — ING Groep mod Kommissionen

(Sag T-33/10)

(2010/C 80/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ING Groep NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved lawyers O. Brouwer, M. Knapen og J. Blockx)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den anfægtede beslutning bl.a. på grund af manglende eller utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som beslutningen kvalificerer ændringen af CTI transaktionen som yderligere støtte på et beløb af 2 mia. EUR.
- Annullation af den anfægtede beslutning bl.a. på grund af manglende eller utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som Kommissionen har betinget godkendelsen af støtten af, at forbud mod prisførerskab, som fastsat i beslutningen og dennes bilag II, accepteres.
- Annullation af den anfægtede beslutning bl.a. på grund af manglende eller utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som Kommissionen har betinget godkendelsen af støtten af omstruktureringskrav, der går ud over, hvad der er passende og påkrævet i henhold til omstruktureringsmeddelelsen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I forbindelse med uroen på de finansielle markeder i september/oktober 2008 indskød den nederlandske stat den 11. november 2008 10 mia. EUR i tier 1-kernekapital (herefter »CTI-transaktionen») i ING (herefter »sagsøger»). Denne støtteforanstaltning blev midlertidigt godkendt af Europa-Kommissionen den 12. november 2008 for en periode på seks måneder.

I januar 2009 accepterede den nederlandske stat at overtage den økonomiske risiko, der var forbundet med en del af sagsøgerens værdiforringede aktiver. Denne foranstaltning blev midlertidigt godkendt af Europa-Kommissionen den 31. marts 2009, hvorved den nederlandske stat forpligtede sig til at fremlægge en omstruktureringsplan vedrørende sagsøgeren. I oktober 2009 foretog sagsøgeren og den nederlandske stat en ændring af den oprindelige CTI-transaktion for at gøre en tidlig tilbagebetaling af det halve af CTI-kapitalindsprøjtningen mulig. En endelig udgave af sagsøgerens omstruktureringsplan blev fremlagt for Kommissionen den 22. oktober 2009.

Den 18. november 2009 vedtog Kommissionen den anfægtede beslutning, hvori den godkendte støtteforanstaltningen betinget af de omstruktureringsforpligtelser, der fremgår af beslutningens bilag I og II.

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af beslutning nr. C 10/2009 (ex N 138/2009) af 18. november 2009 om Kongeriget Nederlandenes støtte til fordel i form af back-up facilitet for illikvide aktiver for sagsøgeren og omstruktureringsplan, for så vidt som den angiveligt i) kvalificerer ændringen af CTI-transaktionen som yderligere støtte på et beløb af 2 mia. EUR, ii) betinger godkendelsen af støtten af, at forbud mod prisførerskab accepteres, og iii) betinger godkendelsen af støtten af omstruktureringskrav, der går ud over, hvad der er passende og påkrævet i henhold til omstruktureringsmeddelelsen.

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede beslutning delvis bør annulleres af følgende årsager:

Sagsøgeren har med det første anbringende vedrørende ændringen af CTI-transaktionen gjort gældende, at Kommissionen:

- a) tilsidesatte artikel 107 TEUF ved at finde, at ændringen af CTI-transaktionen mellem sagsøgeren og den nederlandske stat udgjorde statsstøtte, og at Kommissionen
- b) tilsidesatte princippet om påpasselighed og artikel 296 TEUF som følge af undladelsen af omhyggeligt og upartisk at undersøge alle de relevante forhold i den individuelle sag, at høre de berørte personer og at give en tilstrækkelig begrundelse for den anfægtede beslutning.

Sagsøgeren har med det andet anbringende vedrørende forbuddet mod prisførerskab for ING og ING Direct anført, at Kommissionen:

- a) tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik, idet den ikke omhyggeligt og upartisk havde undersøgt alle relevante forhold i den individuelle sag, og at Kommissionen endvidere tilsidesatte pligten til at give en tilstrækkelig begrundelse for beslutningen,
- b) tilsidesatte proportionalitetsprincippet ved at betinge godkendelsen af støtteforanstaltningen af forbud mod prisførerskab, hvilket ikke er tilstrækkeligt, nødvendigt eller forholdsmæssigt,

- c) tilsidesatte artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og begik fejl i anvendelsen af de principper og retningslinjer, der er fastsat i omstrukturingsmeddelelsen.

Sagsøgeren har med det tredje anbringende vedrørende uforholdsmæssige omstrukturingskrav gjort gældende, at beslutningen er behæftet med:

- a) en skønsfejl, idet Kommissionen udregnede det absolutte og det relative støttebeløb forkert og tilsidesatte proportionalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik ved at kræve urimelig omstrukturering uden omhyggeligt og upartisk at have undersøgt alle de relevante forhold, der var blevet fremlagt for den, og
- b) en skønsfejl og utilstrækkelig begrundelse, idet den ved vurderingen af den påkrævede omstrukturering afviger fra omstrukturingsmeddelelsen.

Appel iværksat den 28. januar 2010 af Carlo De Nicola til prøvelse af dom afsagt den 30. november 2009 af Personaleretten i sag F-55/08, De Nicola mod EIB

(Sag T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved avvocato L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger med tillæg af renter, og det tilkendte beløb opskrives som følge af inflationen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens dom af 30. november 2009. Ved denne dom frifandtes Den Europæiske Investeringsbank i appellants søgsmål med påstand om dels annullation af den afgørelse, hvorved Investeringsbanken afslog hans ansøgning om en fornyet vurdering af den analytiske bedømmelse, som han var blevet tildelt for 2006, dels annullation af Investeringsbankens afgørelse vedrørende forfremmelser i 2006, for så vidt som appellanten ikke var indstillet til forfremmelse. Appellantens bedømmelsesrapport for 2006 bør annulleres. Det fastslås, at han har været udsat for psykisk chikane. Investeringsbanken bør tilpligtes at betale erstatning for den skade, som appellanten har lidt som følge af denne chikane. Endelig annulleres afslaget på at afholde visse udgifter til laserterapi.

Til støtte for påstandene har appellanten fremsat følgende anbringender:

- Personaleretten har retsstridigt undladt at pådømme flere punkter og har bevidst valgt kun at behandle visse indsigelser, når den ikke ligefrem totalt har glemt sagsgenstanden (eksempelvis andet og tredje argument vedrørende annullationspåstanden, appeludvalgets afvisning af at tage stilling til sagen osv.).
- Personaleretten har ikke udtalt sig vedrørende appellants krav om stillingtagen til de foresattes adfærd i lyset af de kriterier, appelindstævnte selv har fastsat. Retten har desuden søgt urigtigt at tillægge de ansatte den krænkende adfærd, appellanten har protesteret imod, men som han direkte og udelukkende tilskriver Den Europæiske Investeringsbank.
- Sagen blev ikke korrekt oplyst i første instans, Retten vendte bevisbyrden om, og dommen savner begrundelse. I den forbindelse gøres det gældende, at Personaleretten undlod at begrunde adskillige af de afgørende argumenter, eller har afgivet en selvmodsigende og/eller ulogisk begrundelse, hvilket medfører, at der i det væsentlige savnes begrundelse. Særligt skal nævnes afvisningen af at anvende personaleregulativets artikel 4, samt afvisningen af at annullere bedømmelsesrapporten for 2006.
- Endelig gør appellanten gældende, at der er tale om en privatretlig ansættelseskontrakt, hvorfor der i sagen ikke er grundlag for en analog anvendelse af de regler og formforkrifter, der gælder for tjenestemænd ved Unionen.

Appel iværksat den 26. januar 2010 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 10. november 2009 af Personaleretten i sag F-70/07, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (ved advokato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Under alle omstændigheder ophæves den appellerede kendelse fuldt ud og uden undtagelser.
- Det fastslås, at søgsmålet i første instans, i relation til hvilket den appellerede kendelse blev afsagt, fuldt ud og uden undtagelser kunne antages til realitetsbehandling.
- Principalt: Appellanten gives fuldt ud og uden undtagelser medhold i påstanden i søgsmålet for førsteinstansen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellanten samtlige de omkostninger, som han har afholdt såvel i sagen i første instans som i den foreliggende appelsag.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten i en anden sammensætning med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens kendelse af 10. november 2009. Ved kendelsen afviste Personaleretten første, anden, tredje og sjette påstand i et søgsmål med henblik på at få Kommissionen dømt til at erstatte den skade, som appellanten angiveligt har lidt som følge af afslaget på at godtgøre appellanten de sagsomkostninger, som han har afholdt i sag T-176/04, Marcuccio mod Kommissionen.

Til støtte for påstandene har appellanten gjort gældende, at der foreligger en urigtig fortolkning og anvendelse af begrebet »ansøgning« i personalevedtægtens artikel 90 og 91, en ubegrundet og ulogisk fravigelse af den relevante retspraksis, en fuldstændig mangel på begrundelse og en tilsidesættelse af forpligtelsen til at bortse fra kontrasøgsmålet, da det var indgivet for sent. Det gøres desuden gældende, at Personaleretten begik en fejl ved, at den lagde et dokument med titlen »anmodning om, at det er uforholdende at træffe afgørelse« til grund for sagen og, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og af artikel 47 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Appel iværksat den 3. februar 2010 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 25. november 2009 af Personaleretten i sag F-11/09, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (ved advokato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Under alle omstændigheder ophæves den appellerede kendelse fuldt ud og uden undtagelser.
- Det fastslås, at søgsmålet i første instans, i relation til hvilket den appellerede kendelse blev afsagt, fuldt ud og uden undtagelser kunne antages til realitetsbehandling.
- Principalt: Appellanten gives fuldt ud og uden undtagelser medhold i påstanden i søgsmålet for førsteinstansen.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellanten samtlige de omkostninger, som han har afholdt såvel i sagen i første instans som i den foreliggende appelsag.

— Subsidiært: Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten i en anden sammensætning med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens kendelse af 25. november 2009. Ved kendelsen afviste Personaleretten delvist og frifandt delvist sagsøgte i appellants søgsmål vedrørende Kommissionens afslag på at godtgøre ham udgifter til lægebehandling med 100 %. Retten fandt det åbenbart, at den ikke kunne træffe anden afgørelse.

Til støtte for påstandene har appellanten gjort gældende, at der foreligger en urigtig fortolkning og anvendelse af begrebet begrundelse for en afgørelse hidrørende fra en EU-institution, af konceptet om integration af en begrundelse i en afgørelse og af de retsgrundsætninger, der regulerer bevisførelse og bevis.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at der foreligger en urigtig fortolkning og anvendelse af begrebet anfægtelig retsakt samt af begrebet afgørelse, der blot bekræfter en tidligere afgørelse.

Sag anlagt den 10. februar 2010 — SP mod Kommissionen

(Sag T-55/10)

(2010/C 80/70)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: SP SpA (Brescia, Italien) (ved avvocato G. Belotti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning af 8. december 2009 om ændring af den foregående beslutning K(2009) 7492 endelig udg., som Kommissionen vedtog den 30. september 2009, annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede beslutning af 8. december 2009 ændrede Kommissionen sin egen tidligere beslutning K(2009) 7492 endelig udg. af 30. september 2009, hvorved den havde foreholdt visse virksomheder, heriblandt sagsøgeren, at de angiveligt havde deltaget i et kartel. Ved beslutning af 8. december 2009 besluttede Kommissionen at ændre beslutningen af 30. september 2009, idet den erkendte, at beslutningen »henviste til et bilag med tabeller, som viste prisbevægelserne for rundt omkringstål«, med henblik på at indarbejde de vedlagte tabeller i den her anfægtede beslutning.

Sagsøgerne har gjort følgende gældende til støtte for søgsmålet:

- 1) Den efterfølgende berigtigelse af en alvorligt mangelfuld beslutning er retsstridig. Kommissionen er ikke beføjet til efterfølgende at berigtige en beslutning, der åbenbart er en nullitet, da den var klart ufuldstændig i sit indhold på tidspunktet for vedtagelsen; dette er en særdeles alvorlig omstændighed, der som sådan ikke kan berigtiges.
- 2) Der er foretaget urigtig anvendelse af lovhjemlen. Kommissionen har som lovhjemmel for den anfægtede beslutning henvist til artikel 65 KS og forordning EF nr. 1/2003⁽¹⁾, som er åbenbart ukorrekte lovhjemler for at forfølge det formål, Kommissionen har fastsat (dvs. indarbejde/ændre sin tidligere beslutning, fordi indholdet var ufuldstændigt) — hvorved den anden beslutning, der er genstand for denne sag, bør annulleres, fordi den åbenbart mangler en egnet lovhjemmel.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der foreligger tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

**Sag anlagt den 10. februar 2010 — Acciaierie e Ferriere
Leali Luigi og Leali mod Kommissionen**

(Sag T-56/10)

(2010/C 80/71)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Italien)
og Leali SpA (Odolo, Italien) (ved advokato G. Belotti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens beslutning af 8. december 2009 om ændring af den foregående beslutning K(2009) 7492 endelig udg., som Kommissionen vedtog den 30. september 2009, annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-55/10, SP mod Kommissionen.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 80/62	Sag T-28/10: Sag anlagt den 26. januar 2010 — Euro-Information mod KHIM (EURO AUTOMATIC PAYMENT)	37
2010/C 80/63	Sag T-29/10: Sag anlagt den 28. januar 2010 — Nederlandene mod Kommissionen	38
2010/C 80/64	Sag T-30/10: Sag anlagt den 29. januar 2010 — Reagens mod Kommissionen	39
2010/C 80/65	Sag T-32/10: Sag anlagt den 22. januar 2010 — Ella Valley Vineyards mod KHIM — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)	40
2010/C 80/66	Sag T-33/10: Sag anlagt den 28. januar 2010 — ING Groep mod Kommissionen	40
2010/C 80/67	Sag T-37/10 P: Appel iværksat den 28. januar 2010 af Carlo De Nicola til prøvelse af dom afsagt den 30. november 2009 af Personaleretten i sag F-55/08, De Nicola mod EIB	42
2010/C 80/68	Sag T-38/10 P: Appel iværksat den 26. januar 2010 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 10. november 2009 af Personaleretten i sag F-70/07, Marcuccio mod Kommissionen	43
2010/C 80/69	Sag T-44/10 P: Appel iværksat den 3. februar 2010 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 25. november 2009 af Personaleretten i sag F-11/09, Marcuccio mod Kommissionen	43
2010/C 80/70	Sag T-55/10: Sag anlagt den 10. februar 2010 — SP mod Kommissionen	44
2010/C 80/71	Sag T-56/10: Sag anlagt den 10. februar 2010 — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi og Leali mod Kommissionen	45

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA